

O amplă și rodnică dezbatere a problemelor atletismului în școli

Stadioanele, la dispoziția elevilor!

O propunere inter-cantă: insigne de „Atlet școlar“

Numărul orelor de educație fizică este insuficient

Atletismul să devină prietenul tuturor elevilor!

Sîntem absolut convingși că nu a fost nici măcar unul dintre participanții la lucrările primei conferințe de țară a profesorilor de educație fizică cu specializarea în atletism, care să nu fi salutat cu căldură și care să nu fi primit cu toată simpatia ideea Ministerului Învățămîntului și Culturii de a organiza această conferință, deosebit de importantă pentru dezvoltarea viitoare a sportului athletic în învățămîntul nostru de toate gradele.

Atletismul școlar, în atenția Ministerului Învățămîntului și Culturii

Tovarășul Gheorghe Ploesteanu, secretar general al Ministerului Învățămîntului și Culturii, a arătat clar în cuvîntul său că dezvoltarea sportului în școli este una din problemele cele mai importante care stau astăzi în fața tuturor cadrelor și formatorilor de resort.

„Recenta Hotărîre a partidului și guvernului, din iulie 1957, cu privire la reorganizarea mișcării de cultură fizică și sport, arată — a spus tovarășul Ploesteanu — că s-a constatat o rămânere în urmă a unor ramuri de sport, printre care și atletismul. Hotărîrea arată că Ministerul Învățămîntului și Culturii, sindicatele și celelalte organe interesate nu au acordat atenția cuvenită acestei probleme“.

Iată de ce, înțelegîndu-și rolul, Ministerul Învățămîntului și Culturii, a luat o serie de măsuri menite să îmbunătățească necontenit activitatea de educație fizică și sport în unitățile de învățămînt, în scopul realizării tuturor sarcinilor ce îi revin. Printre altele, M.I.C. a publicat instrucțiuni pentru îmbunătățirea activității de atletism în școli. Acest material a constituit și un semnal de alarmă pentru a se trece cu hotărîre la dezvoltarea atletismului în rîndurile elevilor urmărind, pe de o parte, performanțele care se obțin pe plan mondial și pe

(Continuare în pag. 4)

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRIILE. UNIȚI-VA!

SPORTUL POPULAR

Organ al Uniunii de cultură fizică și sport din R. P. Romîna

ANUL XIII Nr. 3117 * Marți 19 noiembrie 1957 * 6 pagini 25 bani

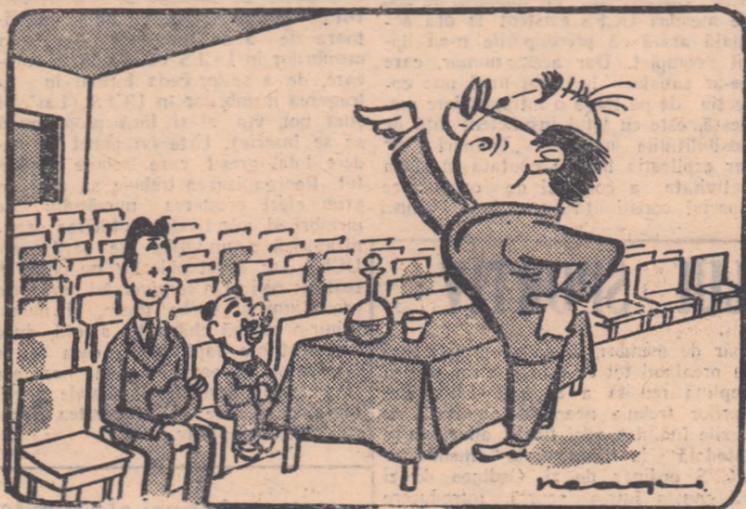
Aspecte ale reorganizării mișcării de cultură fizică și sport

Raid-anchetă la unele colective sportive din Capitală

Cu toate că zilele posomorite de toamnă și-au lăsat în sfîrșit apariția adresînd parca sportivilor un indemn să mai stea... acasă, activitatea colectivelor sportive nu trece acum prin obișnuita pauză dintre competițiile de vară și cele de iarnă. Chiar dacă animația pe bazele sportive a scăzut, mii de activiști sportivi sînt angrenați într-o muncă mai vie ca oricînd. Se reorganizează colectivele sportive, se face înscrierea membrilor în U.C.F.S. Pentru a constata stadiul în care se află această importantă acțiune, o echipă de reporteri și corespondenți ai ziarului s-a deplasat în câteva colective din Capitală, constatînd fapte pe care le expunem în rîndurile ce urmează.

90 DIN... 93 proape unanimitatea și ași înțeles desigur că el se referă la numărul de la un procent care exprimă a- membri înscriși în UCFS raportat la

În legătură cu tendința unor colective de a considera înscrierea membrilor în U.C.F.S. drept o problemă secundară și de a se prîpi cu organizarea alegerilor.

— Fînd prezenți jumătate plus unul din numărul membrilor, declamă sedința deschisă! (desen de NEAGU RADULESCU)

numărul total de oameni dintr-o unitate de muncă. Unde s-a petrecut acest fapt de-a dreptul impresionant? În secția matrierie a fabricii Electroaparați. Din numărul total de 200 a-dezini primite de colectiv, 90 au fost completate de membrii secției în care matrierul Nicolae Tudorache, un bun sportiv, este în același timp un animator și un propagandist activ. În general, numărul salariaților fabricii care doresc să devină membri ai UCFS depășește cu mult numărul adeziunilor date colectivului, iar dacă consiliul colectivului s-ar hotărî să nu mai lase totul pe umerii președintelui Cristea Zamfirescu tocmai în această perioadă, lucrurile ar merge și mai bine. Cel mai semnificativ aspect al pregătirilor pentru alegeri ni s-a părut însă a fi acela... 90 din 93 realizat cu concursul sportivilor Tudorache și sperăm că multe alte colective vor găsi în acest fapt o prețioasă sugestie: sprijinul pe care-l pot da masele de sportivi în acțiunea de reorganizare poate deveni de primă importanță, dacă vom ști să folosim cum trebuie elanul lor, dorința lor de a servi reorganizarea.

INTR-UN MARE COLECTIV SPORTIV...

„Munca este categoric mai grea, dar și metodele ce pot fi folosite sînt mai numeroase. Iată un lucru demonstrat de vizita făcută la colectivul Energia „23 August“, unde primele rezultate nu sînt, deocamdată, de natură să impresioneze dar acțiunile întreprinse — în măsura în care vor fi duse la bun sfîrșit — garantează succesul campaniei înscrierii membrilor în UCFS și a pregătirii alegerilor.

Despre ce este vorba? În primul

(Continuare în pag. 2)

STIRILE ZILEI

ATLETISM

• Andrei Demeter a aruncat 75,88 m. la suliță

În cadrul unui concurs desfășurat zilele trecute la Tg. Mureș maestrul atlet Andrei Demeter a aruncat sulița la 75,88 m. Acest rezultat reprezintă un nou record al R.P. Romîne. Vechiul record era de 73,73 m. și aparținea dă 20.9.1956 lui Alexandru Bizim.

FOTBAL

• Duminică în categoria A

Duminică se rela campionatul categoriei A cu penultima etapă în cadrul căreia în București se dispută două meciuri. Locomotiva București joacă cu Flamura roșie Arad pe stadionul din Ghilești de la ora 14.15, iar Progresul București cu Energia Ploiești pe Stadionul Republicii de la ora 14.15. Jocul Republicii de la ora 14.15. Jocul Energia Tg. Mureș — C.C.A. a fost amînat la 27 noiembrie campionii joacă la Dortmund în R. F. G.) pentru data de 12 decembrie. De asemenea, a fost amînat și meciul C.C.A. — Locomotiva București de la 1 decembrie pentru 15 decembrie. Celelalte meciuri din etapa de duminică se dispută după cum urmează: Știința Timișoara — Energia St. Roșu la Timișoara, Dinamo Cluj — Energia Petroșani la Cluj și Progresul Oradea — Dinamo București la Oradea.

RUG BI

• A fost alcătuit lotul echipei naționale

Antrenorii N. PADUREANU și GH. PIRCĂLABESCU au reținut 25 de jucători, dînd astfel formă definitivă lotului național, care zilele acestea își va începe pregătirea în vederea turneului din vestul Europei. Iată componența lotului: FENCUI, VELUDA, CHIRIAC, BLĂGESCU, MARINACHE, TEOFILOVICI, R. NANU, ENACHE, DOBRE (C.C.A.), ILIE ION, IONESCU, DORUȚIU, IORDĂCHESCU, DUMITRESCU (Dinamo), TIBULEAC MORARU, MLADIN, COTTER, PIRCĂLABESCU, STĂNESCU (Locomotiva), TEODORSCU, MATEESCU, LUSCAL, RADULESCU (Energia I.S.P.) și MANOLE (Locomotiva P.T.T.).

TENIS

• În 1958 vom vedea la București pe cei mai buni jucători ai Franței

După cum s-a anunțat, între 9 și 16 iunie 1958, vor avea loc în Capitală, campionatele internaționale de tenis ale R.P.R. În vederea acestei importante competiții au fost trimise invitații în Europa, în Statele Unite ale Americii și în Australia. Primul care a răspuns afirmativ, a fost forul de specialitate francez. Kuntz, președintele comitetului tehnic al federației franceze de tenis, a comunicat că forul francez acceptă cu satisfacție invitația și că va trimite la București patru dintre cei mai buni reprezentanți ai tenisului francez (2 jucători și 2 jucătoare).

Reorganizarea colectivului sportiv

• Cum se face reorganizarea colectivelor cu cercuri sportive în aceeași întreprindere • Inscriserea membrilor, în centrul atenției • Cum trebuie organizată adunarea generală de alegeri

Un recent raid-anchetă prin coliviele din București ca și discuțiile avute cu activiști sportivi din restul țării ne-au sesizat de faptul că o serie de intruzii în punerea în practică a planurilor de măsuri ale colectivelor sportive se datoresc ezitării consiliilor, care nu cunosc în suficientă măsură sarcinile ce le revin pentru buna pregătire a alegerilor și efectuarea reorganizării.

Iată de ce revenim asupra acestor probleme, propunîndu-ne să prezentăm reorganizarea în colectivele sportive în aceste rînduri felul în care se face care nu sînt divizate în cercuri sau

Instantanee

La Belgrad, Mitutinovici a marcat primul gol deoarece „zidul“ for. maș de apărării noștri a mușcat

— Am spus eu! Nu-i ușor să faci un zid ca la meci!

(Desene de Matty)

care au actualmente cercuri numai în cadrul aceleiași întreprinderi.

IN CE CONSTA REORGANIZAREA

În colectivele sportive care funcționează pe lîngă o singură întreprindere (cum ar fi de exemplu Energia Uzinele de Tractoare Orașul Stalin, Flamura roșie Ianoș Herbac—Cluj, Flamura roșie UTA Arad etc.) reorganizarea constă în desființarea cercurilor, transformarea colectivului sportiv al asociației în colectiv al UCFS prin înscrierea membrilor în UCFS, alegerea consiliului colectivului sportiv, a comisiei de revizie și a delegaților la conferința raională (orașenească) a UCFS și în numirea organizatorilor sportivi în ateliere, sectoare de producție sau alte forme organizatorice ale instituției sau întreprinderii.

Iar după această succintă „definiție“ să trecem la capitolul „măsuri concrete“...

PRIMA SARCINA: INSCRIEREA ÎN U.C.F.S.

Insistăm asupra unui fapt pe care l-am remarcat și pînă acum: LA ALEGERI PARTICIPA NUMAI MEM-

(Continuare în pag. 2)

PE DRUMUL TRASAT DE HOTARIRE

Hotărîrea Comitetului Central al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R. P. Romîne cu privire la reorganizarea mișcării de cultură fizică și sport din R. P. R. prevede „Statutele populare trebuie să asigure posibilități cât mai largi de dezvoltare a culturii fizice și sportului. În acest scop se vor construi și amenaja baze sportive folosind și fonduri din autoimpunere și mobilizînd cetățenii la munca voluntară“.

Respectîndu-se îndrumările partii dului, în tot mai multe orașe se construiesc și se reamenajează noi și noi baze sportive. Iată, în clișeu o vedere a terenului de fotbal din Bistrița.

(foto I. Tălpán)

CITIȚI ÎN CORPUL ZIARULUI:

- Lovitura de pedeapsă — rubrică de satiră. (pag. 3)
- Dintre gimnastele noastre, Elena Teodorescu rămîne cea mai bună concurentă. (pag. 4)
- Un vechi refren: tehnica individuală a fotbalistilor este insuficientă. (pag. 5)
- Arbitrajul trebuie să fie întotdeauna regulamentar! Concluziile anchetei noastre cu privire la arbitrajul în volei. (pag. 6)
- Echipa de rugbi a Franței a intrat în stadionul pregătit pentru meciul cu echipa Romîniei. (pag. 7)
- Ecurile jocului de la Belgrad. (pag. 8)

Activitate internațională numai pentru echipele masculine de handbal?

In linii mari programul internațional la handbal de sală poate să mulțumească doar pe... handbaliști. Aceasta, deoarece ei sînt principalii "beneficiari" ai calendarului internațional, care se prezintă astfel: 30 dec. 1957 — 2 ian. 1958 echipa Bucureștiului participă la turneul de la Berlin, unde vor mai juca echipele Berlin, Magdeburg, Praga, Paris, Kristianstadt. La 4 și 5 ian. 1958, deci în continuare, tot echipa Bucureștiului va juca la turneul de la Neumünster (R.F. Germană) alături de echipele orașelor Leipzig, Magdeburg, Rostock, Hamburg, Kiel, Flensburg, Lübeck. În sfîrșit, între 26 februarie și 8 martie echipa reprezentativă a țării va participa la Campionatele mondiale de handbal de sală ce vor avea loc la Berlin.

Asta este tot. Ceea ce înseamnă că pentru handbaliste sezonul de handbal de sală se va rezuma doar la cele câteva competiții interne. Ce să mai spunem de spectatori și de marea masă de jucători și jucătoare de handbal de sală care nu vor putea să vizioneze altceva decît, probabil, aceleași meciuri de campionat pe care le-au mai văzut și anul trecut...

Firește că mai important ni se pare faptul că handbalistele au din nou în activitatea lor internațională un gol de aproape un an. De la ultimul meci disputat de junioarele noastre în Polonia și pînă la viitorul joc internațional de handbal redus va trece deci multă vreme. Este foarte adevărat că rezultatele internaționale ale handbalistelor noastre au fost slabe. Dar, considerăm greșită ca din dorința de a evita asemenea rezultate să fie scoase din program toate întîlnirile internaționale. Mai bine să se găsească adversari de talia echipei noastre sau de talia echipelor de colectiv frontală în așa fel încît să se asigure progresul tehnic și tactic. Pentru că să fie clar: fără întîlniri internaționale progresul handbalului de sală feminin nu este asigurat în mod efectiv.

Aspecte ale reorganizării mișcării de cultură fizică și sport

(Urmare din pag. 1)

rînd despre o consfătuire organizată zilele trecute, în care s-a prelucrat planul de acțiune al colectivului sportiv și ai organizațiilor de masă din uzină ca și șefii unora dintre sectoarele de muncă. Rezultatul a fost nu numai o simplă informare ci și repartizarea sarcinilor concrete, pe oameni. Astfel, campania înscrierii membrilor în UCFS a fost încredințată unei comisii, în timp ce un alt grup de activiști se va preocupa de alcătuirea dării de seamă pe baza rapoartelor prezentate de cercuri și de pregătirea adunării generale de alegeri. O atenție deosebită a fost acordată activității propagandistice și agitatorice, planul de acțiune prevăzînd nu numai folosirea materialelor sosite de la UCFS ci și a celorlalte mijloace de propagandă și agitație: se vor expune lozinci mobilizatoare, 2 panouri, gazeta sportivă va apare în „ediție specială” cu problemele reorganizării colectivului, iar stația de radioamplificare și ziarul de uzină vor dezbate principalele probleme ale vieții sportive a întreprinderii, pînă la 6 decembrie cînd vor avea loc alegerile. Toate aceste acțiuni vor fi însoțite, începînd de săptămîna viitoare, de o serie de competiții interne de șah, tenis de masă, popice, volei, cros și câteva întreceri cu alte colective. Secția cu cele mai frumoase realizări în această perioadă va primi o cupă.

Iată măsuri care, dacă vor fi îndeplinite întocmai, vor crea cele mai ferice premize alegerii noilor organe de conducere ale colectivului și în primul rînd condiția de bază: la adunarea generală să participe un număr cît mai mare de membri ai UCFS. În această privință vă vom ține la curent cu felul în care vor evolua lucrurile. Pînă atunci însă, colectivele sportive pot extrage o serie de sugestii din planul de acțiune al colectivului uzinelor „23 August” și să le transforme în măsuri concrete.

În privința sugestiilor însă, ele pot fi „extrase” și din activitatea colec-

tivului uzinelor „Republica”, unde cele 500 de adeziuni primite au și fost complotate, ca și ale colectivului Locomotiva MTT, unde acțiunile de popularizare duse prin intermediul afișe-

Există activiști care amîna înscrierea membrilor în U.C.F.S. pe motiv că... știu ei cam cine o să se înscrie și au timp să facă acest lucru...

— Ce băieți buni! M-au scutit de aprecierile de iarnă! desen de NEAGU RADULESCU

tor, al gazetelor de perete etc. au avut ca rezultat înscrierea unui număr mare de membri în U.C.F.S.

„VOM FACE... VOM DREGE...”

Data alegerilor se apropie la uzinele „Timpuri Noi” iar numărul de 200 de membri UCFS existent la ora actuală arată că preocupările n-au lipsit complet. Dar acest număr, care ne-ar satisface în cazul unui mic colectiv de pe lîngă o întreprindere modestă, este cu totul insuficient față de posibilitățile uzinelor „Timpuri Noi” iar explicația trebuie căutată în slaba activitate a comisiei de organizare special constituită (ce face atunci-

consiliul colectivului?) ca și în lipsa oricăror acțiuni propagandistice (care însă, după cum ne asigură tov. Gh. Ionescu, secretarul colectivului, „se vor face”). Data alegerilor se apropie, iar numărul membrilor nu sporțește. Și nu este deloc recomandabil să se întîmple și aici ca la Fabrica de confecții unde principala preocupare a fost pregătirea adunării generale care a avut loc cînd colectivul avea... 200 de membri. Pripeala în fixarea datei alegerilor nu are nici un rost alîta vreme cînd condițiile organizatorice și în special numărul de membri ai UCFS nu corespund posibilităților. De aceea preocuparea principală în actuala perioadă trebuie să fie înscrierea unui număr cît mai mare de membri în UCFS, adică exact ceea ce nu s-a făcut în fostul colectiv. Flamura roșie Fabrica de confecții și cea ce se face foarte... amem la Energia „Timpuri Noi”, Flamura roșie „Adesgo” și în alte colective din Capitală. Cît despre ultimul colectiv sportiv citat, am întîlnit un punct de vedere destul de... original. „Semnalul” pregătirilor va fi dat se spune, de... alegerile care vor avea loc la fabrica „Kirov”, pentru ca și consiliul colectivului „Adesgo” să învețe ce are de făcut. Nu ne-ar mira ca, pînă la urmă, consiliul acestui colectiv să aștepte să se termine întreaga perioadă de organizare pentru a... acumula experiență.

IN CONCLUZIE

...la vizitele făcute, putem afirma un fapt izbucnitor: în colectivele sportive mari preocupările legate de reorganizare se dovedesc pe măsura în parlantei acestor unități. Și un alt aspect, nu mai puțin însemnat: reorganizarea nu constituie numai o preocupare a activiștilor sportivi ci și a maselor de membri ai colectivelor. Totuși putem sesiza tendința dăunătoare de a se considera înscrierea membrilor în UCFS ca o acțiune oarecare, de a se proceda formal în atragerea membrilor în UCFS (Las'că-i știim noi, vin ei și fără propagandă să se înscrie). Este un punct de vedere total greșit, care trebuie combătut. Reorganizarea trebuie să aibă ca prim efect creșterea numărului de membri ai colectivelor, întărirea organizatorică a unităților de bază ale UCFS. Iar acest obiectiv nu poate fi realizat nici prin tergiversări, nici prin promisiuni și vorbe goale, ci numai printr-o muncă chibzuită, atentă, dusă cu conștiința faptului că ceea ce se face acum nu este o acțiune oarecare ci punerea pietrei fundamentale a viitoarelor succese în activitatea fiecărui colectiv sportiv.

Acțiuni ale comitetelor de organizare a U.C.F.S.

Rodnică activitate sportivă de masă în școli

Deși toamna și-a trimis de mult vestitorii, tineretul școlar de pe întreg cuprinsul patriei continuă să se întrecă pe terenurile de sport în cele mai variate competiții, el devenind în aceste zile un principal animator al sportului de masă.

La Deva de pildă, ne informează corespondentul nostru tov. N. Sbușchea, a avut loc de curînd un concurs regional la care au luat parte elevii și elevetele din școlile medii și profesionale din regiunea Hunedoara. Concursul a fost inițiat de comitetul de organizare a U.C.F.S. — regiunea Hunedoara în colaborare cu secțiunea de învățămînt și cultură a sflatului popular regional și s-a bucurat de o largă participare. Astfel, numai la fazele de colectiv și raion au luat parte 5.000 de elevi și elevete iar la etapa regională (finală) peste 400 concurenți. Au avut loc întreceri

Vineri încep la Reșița

Finalele campionatului individual de lupte libere juniori

Vineri încep la Reșița finalele campionatului republican individual la lupte libere juniori. Întrecerile s-au bucurat pînă acum de un mare interes, în general, marcîndu-se un spor numeric și o mai ridicată valoare tehnică. O frumoasă mobilizare au reușit comisiile regionale Timișoara (98 concurenți), Baia Mare (87 concurenți), R.A.M. (57 concurenți) și comisia orașenească București (82 concurenți). Cîștigurile sînt superioare celor de anul trecut, la Baia Mare înregistrîndu-se chiar un procent de peste 100 la sută, acțiune pentru care comisia respectivă merită sincere felicitări. Nu știm încă ce s-a întîmplat la Oradea, dar firește că în primul rînd vina este a comisiei respective cît numărul participanților la faza de regiune a scăzut la jumătate față de 1956 (30 față de 59).

Firește că participarea mai mare de la faza regională a dus la o creștere a numărului finaliștilor și încă într-o proporție însemnată. (141 față de 99). Ne-ar părea rău însă dacă nu s-ar da tuturor acestor tineri posibilitatea să participe la cel mai însemnat campionat rezervat lor și am dori ca în colective să li se creeze condițiile cele mai favorabile.

Tot în privința numărului finaliștilor am mai vrea să adăugăm un amănunt. În scopul de a ajuta comisiile regionale în munca de mobilizare și promovare a juniorilor, comisia centrală a prevăzut în regulamentul competiției o clauză importantă: vor putea participa în finale cîte doi concurenți la acele categorii unde numărul sportivilor la faza de regiune depășește cifra 7. Astfel se face că dintr-o serie de regiuni (București, Baia Mare, Timișoara, R.A.M.) participă un număr mai mare decît minimumul pe categorii. Din nou remarcăm regiunea Baia Mare care are 20 finaliști.

REORGANIZAREA COLECTIVULUI SPORTIV

(Urmare din pag. 1)

BRII U.C.F.S. Iată de ce înscrierea în UCFS constituie cea mai importantă sarcină în perioada actuală. Este de la sine înțeles că oricît de bună ar fi darea de seamă, oricît de bine ar fi pregătită adunarea generală, dacă numărul de participanți — membri ai UCFS — va fi mic, organele alese nu se vor putea numi cu adevărat reprezentative. Deci, nu este vorba de a se considera înscrierile făcute în această perioadă ca urmînd realizarea unui „minim necesar” pentru organizarea adunării generale, urmînd ca înscrierea membrilor să continue apoi, cîndva, mai tîrziu. Trebuie să fie clar pentru orice activist sportiv că majoritatea iubitorilor sportului din întreprindere sau instituție trebuie atrași în UCFS ACUM, ÎNAINTEA ADUNĂRII GENERALE, PENTRU CA ADUNAREA GENERALĂ SA CONSTITUIE CU ADEVĂRAT UN FOR STATUTAR, CAPABIL SA ALEAGA CONDUCĂTORII COLECTIVULUI SPORTIV SI SA HOTĂRĂȘCA ASUPRA DRUMULUI DE VIITOR AL COLECTIVULUI SPORTIV. Bineînțeles că oricine se va putea înscrie în UCFS și ulterior. Dar rămîne în afara oricărei îndoieli că actuala campanie de înscriere trebuie să atragă marea majoritate a celor doritori să facă parte din UCFS, iar pentru aceasta o serie de măsuri sînt indispensabile.

Este vorba în primul rînd de măsurile organizatorice, care trebuie să permită oricărui salariat să știe precis cum, cînd, la cine și în ce condiții se poate înscrie în UCFS. Iată de ce consiliile colectivelor sportive trebuie să lucreze conform unui plan de acțiune concret, repartizînd sarcinile legate de campania înscrierilor în mod concret, pe oameni și aducînd la cunoștința generală acest lucru. Am recomanda, mai ales în cadrul colectivelor mari, ca de această treabă să se ocupe nu numai consiliul colectivului ci și conducerea fostelor cercuri, tehnicienii, sportivii fruntași ai colectivului, care să participe la acțiunile propagandistice și să faciliteze drumul cît mai multor salariați spre calitatea de membru în UCFS. Consiliile colectivelor sportive trebuie să ceară sprijinul organizațiilor de partid, UTM și al comitetelor sindicale în atragerea salariaților în UCFS. Materialele propagandistice (afișe, lozinci, articole la gazeta de perete, emisiuni la stațiunile de radio-amplificare și, în ca-

zurile respective, articolele la gazeta de uzină) trebuie să fie concrete, să indice exact modalitățile înscrierii (datele și orele la care lucrează secretarul colectivului, cine distribuie adeziunile, ca și primele rezultate ale campaniei de înscriere, stimulîndu-se astfel un interes, am spune „competițional” în jurul campaniei) și nu să se rezume la generalități în general cunoscut. În unele colective sportive (Energia 23 August, Locomotiva M.T.T. etc.) există o adevărată întrecere între sectoarele de muncă pentru înscrierea cît mai multor membri în U.C.F.S. Este un exemplu recomandat. Organizarea de competiții propagandistice este de asemenea o melodă foarte indicată pentru o acțiune al cărei scop trebuie să fie crearea unui interes general în jurul reorganizării mișcării sportive.

CUM SE ÎNTOCMESTE DAREA DE SEAMĂ

Darea de seamă trebuie să aibă câteva calități indispensabile pentru a putea constitui o bază de discuție în adunarea generală: să fie redactată clar, concis, în spirit critic și autocritic, să cuprindă cît mai puține generalități și cît mai multe fapte. Ea se întocmește pe baza rapoartelor cercurilor și secțiilor pe ramură de sport și cuprinde principalele aspecte ale activității de masă și de performanță a colectivului sportiv, ale muncii de instruire, de propagandă și educație, ale situației administrative-financiare. Recomandăm ca darea de seamă să fie alcătuită nu de un singur om ci de un colectiv și, obligatoriu, să fie aprobată într-o ședință a consiliului colectivului sportiv. Ea va fi adusă la cunoștința membrilor înaintea adunării generale, consiliul colectivului afișînd-o din vreme.

O precizare: darea de seamă nu trebuie să constituie un raport static asupra unor realizări și lipsuri pe o anumită perioadă, ci o relatare dinamică, din care să nu lipsească în nici un caz soluțiile pentru lichidarea lipsurilor și expunerea perspectivelor muncii colectivului sportiv reorganizat.

ADUNAREA GENERALĂ DE ALEGERI

Data adunării generale nu trebuie legată mecanic de o zi oarecare, ci ea trebuie stabilită, de comun acord cu comitetul rațional (orașenească) de organizare a UCFS, în concordanță cu condițiile create (popularizare, numărul de membri, anunțarea lor din vreme etc.). În nici un caz nu trebuie să se procedeze pripit, să se treacă la alegeri în orice condiții, cu orice nu-

măr de membri, ci să se pregătească în prealabil tot ce este necesar pentru deplina reușită a acțiunii. Data alegerilor trebuie neapărat anunțată cu 5 zile înaintea zilei fixate, aducîndu-se laolaltă la cunoștința membrilor UCFS ordinea de zi. Ordinea de zi va consta într-o scurtă introducere rostită de președintele colectivului sportiv asupra scopului adunării generale; alegerea unui prezidiu de conducere a lucrărilor și a secretariatului; dacă adunarea este statutară (o participare de cel puțin jumătate plus unu a membrilor UCFS) se trece la expunerea dării de seamă. După discuțiile pe marginea dării de seamă, președintele prezidiului adunării generale face recomandările necesare și se trece la alegerea consiliului colectivului, a comisiei de revizie și a numărului indicat de comitetul rațional (orașenească) de organizare a UCFS de delegați la conferința organului superior UCFS. După cel mult 24 de ore de la alegeri, consiliul colectivului sportiv trebuie să se întrunească pentru constituire și fixarea sarcinilor fiecărui membru.

Și aici este necesară o precizare; este de la sine înțeles că în consiliul colectivului trebuie aleși oameni capabili, muncitori cinștiți, competenți, oameni care să merite din toate punctele de vedere încrederea ce li se acordă.

„Măsurile privind reorganizarea activității de cultură fizică urmează a fi luate în mod treptat, în așa fel încît să nu dăuneze bunei desfășurări a activității sportive în curs.” (Din Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P. Romîne cu privire la reorganizarea mișcării de cultură fizică și sport din R.P.R.).

14 echipe la un concurs de tir

Acum câteva zile a avut loc la Deva un concurs de tir care a atras un mare număr de echipe: 14, din toate colectivele sportive din localitate. Iată primii clasaiți: individual-bărbați: Gh. Lupan 87 pct.; 2. I. Zăr Pavel 86 pct.; 3. Sîrger Walde mar 86 pct. femei: Maria Oțoi 87 pct.; 2. Viorica Rusu 82 pct.; 3. Maria Junea 81 pct.

N. Sbușchea, corespondent

Băimărenii vor avea un patinoar

În incinta parcului sportiv „23 August” din Baia Mare a fost amena-

țat un patinoar avînd dimensiunile 40/60 m. Patinoarul este așezat la cîțiva metri de brațele rîului Valea Mare. În prezent se lucrează în-

tens la completa amenajare a patinoarului, astfel încît la primul îngheț el să poată deveni practicabil.

Vasile Săsăranu, corespondent

Învățătura și sport

La institutul „Maxim Gorki” din Capitală sportul are mulți prieteni. Sute de studenți și studente fac sport în orele libere. Condiții de dezvoltare a activității sportive există: o sală bine utilată, materiale și echi-

pament și conducători capabili în persoana asistentului N. Stoica și a asistentelor E. Mujicov și M. Stefan.

Institutul are cîte o echipă de gimnastică, volei și baschet. Recent a fost organizat un concurs de volei între echipele de volei ale anilor I, II, III și IV.

Horodh, corespondent

Pionierii joacă handbal

Din inițiativa cercului sportiv al Casei Pionierului cu concursul comitetului orașenească U.T.M., s-a desfășurat recent în orașul Ploești un campionat de handbal redus, rezervat echipelor de pionieri. Întrecerile care s-au încheiat zilele trecute, au avut loc pe terenul de la Palatul Pionierului. Cele șase echipe participante (școlile mixte 1, 2, 3, 4 și școlile elementare 10 și 14) s-au în trecut cu dirzențe oferind multe faze spectaculoase. Campionatul a fost câștigat de echipa școlii medii mixte nr. 2.

Dan Cucu, corespondent

A căzut prima zăpadă...

Din lumea baschetului

● Un nou concurs de verificare ● Fondiștii frunțași au plecat în U.R.S.S.

● Lucrări despre schi în Editura Tineretului ● Ce se întâmplă cu telefericul?

A căzut prima zăpadă. Dar nu în Capitală, nici la Cluj și nici măcar la Predeal sau Bușteni. Prima zăpadă a fost văzută doar pe crestele Bucegilor, prevestind că în curând iubitorii schiului se vor putea avînta din nou pe nantele îmbietoare ale munților noștri. Vestea despre căderea primei zăpezi nu am aflat-o din buletinele meteorologice ci de la schiorii frunțași de pe Valea Prahovei și din Orașul Stalin, care au susținut al doilea concurs de verificare a pregătirilor efectuate pînă acum.

In plin efort.

GH. CRISTOLOVEANU A CÎȘTIGAT DIN NOU...

...dar nu coborîrea, ci proba de 100 m. plat. Vechiul stadion din Predeal este predestinat probabil să găzduiască concursurile campionilor țării, dacă nu la atletism, cel puțin la schi. Culoarele pistei au fost aglomerate de cusculele schiorilor, curioși să-și verifice eficacitatea antrenamentelor din ultimele trei săptămîni, cîi a trecut de la prima întrecere de control. Cristoloveanu a cîștigat proba de 100 m și... 5 zecimi de secundă. La 20 octombrie a parcurs dis-

tanța în 12,2 iar la 10 noiembrie în 11,7. Pandrea clasat pe locul doi, a „sărit” de la 13,2 la 12,4 iar Gh. Frățilă de la 13,1 la 12,1. Alți cîștigători: Manele Aldescu (din grupul fondiștilor) cu 12,8 (de la 13,1), Elena Tom-Zangor și probele de 100 și 400 m. (14,3 și 66,8), Ștefania Bokariu crosul de 3.000 m., Alex. Zangor crosul de 5.000 m., etc. Păcat însă că o serie de schiori de la Știința Orașul Stalin (Cristian Albert, Schuller) și de la Știința I.C.F. (V. Ionescu, Berindei, Ilexen) ca și aproape toate concurențele de la probele alpine nu au participat.

În general concursul a fost reușit și a ilustrat progresul înregistrat în privința pregătirii fizice de toți schiorii, care pînă la 1 decembrie, cînd se speră că vor avea zăpadă bună de schiat, își vor continua pregătirile „pe uscat”.

Cei mai buni fondiști ai țării își vor începe în curînd antrenamentele. Dar nu în Postăvar sau în Bucegi ci în Uniunea Sovietică. C. Enache, M. Aldescu, I. Sopeală, I. Cimpoia, Dinu Petre și Stelian Drăguș însoșiți de antrenorul D. Frățilă, au plecat în U.R.S.S. unde vor participa, al-

tun de cei mai buni fondiști sovietici, la o tabără de pregătire.

„URME DE SCHI PESTE VEACURI”

Mărturisim că am fost de două ori emoționați cînd am fost înștiințați că în primul trimestru al anului viitor Editura Tineretului va publica lucrarea cunoscutului și apreciatului poli-sportiv, fost de nenumărate ori în echipele reprezentative ale țării, Gheorghe Epanan. Am fost emoționați pentru că apare în sfîrșit o carte despre frumoasa și poetică istorie a schiului și, în al doilea rînd, pentru că lucrarea (pe care am citit-o în manuscris) este de o reală valoare. Scrișă într-un stil plăcut, atrăgător, cartea descrie istoria schiului de la începuturile lui pînă în zilele noastre. Datele cuprinse, palmaresurile celor mai importante competiții, ca și descrierea evoluției tehnicii constituie o lectură nu numai plăcută, ci și foarte instructivă. Sperăm că în prima lună a anului 1958 — așa cum am auzit — vom vedea editată această prețioasă lucrare, care va umple un gol în literatura sportivă.

Tot Editura Tineretului va furniza, — de data aceasta pînă la sfîrșitul lunii noiembrie, — încă o bucurie a amatorilor de schi. Este vorba de publicarea noului regulament al concursurilor de schi, regulament care cuprinde ultimele modificări (adoptate după congresul de la Dubrovnik), comentarii asupra celor mai importante reguli, tabele de punctaj, norme de construire a trambulinelor etc.

TELEFERICUL NU MAI FUNCȚIONEAZĂ

Vestea o avem de mai multă vreme, dar am sperat că forurile competente vor lua măsurile necesare pentru ca telefericul de la Poiana Stalin, locul de desfășurare a celor mai importante concursuri interne și internaționale, să-și reînceapă funcționarea. Iarna se apropie însă cu pași repezi, iar telefericul continuă să stea imobilizat, fiind considerat impropriu de a fi folosit. Piesele care trebuie înlocuite nu necesită o sumă mare și totuși direcția combinatului, I.E.B.S., inspecția și comisia centrală nu au trecut la fapte. Așteptăm oare primele concursuri? Să sperăm că nu.

D. STANCULESCU

Părerile mele

Instaurarea unui spirit cu adevărat sportiv

Am citit acum cîteva zile în ziarul „Sportul popular” articolul „Pentru înfărire continuă a educației și disciplinei sportive”. Nu știu ce au simțit alți sportivi citind acest material, dar personal am avut o mare satisfacție, deoarece măsurile disciplinare luate împotriva celor care transformă nobila idee a întrecerii sportive într-o goană pentru victorie cu orice preț, gîndesc că vor avea efectul dorit: instaurarea unui spirit cu adevărat sportiv.

Fac de 11 ani sport și trebuie să spun că acum, la vîrsta de 30 ani, mă simt mîndru. Am atins această vîrstă fără să primesc — în viața mea sportivă — nici cea mai mică sancțiune. Fără falsă modestie trebuie să afirm că nu mulți sportivi se pot mîndri cu o asemenea „performanță”. Și, probabil, mulți amatori de box cunosc cîte ceva din succesele mele, care dovedesc că mai cu seamă în mod cîștit se poate ajunge la succese însemnate. Dar, în sportul meu preferat am întîlnit deseori și „cazuri” care au produs indignare. Amîl trecut de pîldă, la un meci de box între Dinu Eugen și N. Mîndreanu — desfășurat în cadrul diviziei — Dinu Eugen și-a lovit adversarul cu capul, spîrgîndu-i arcada, deși era clar că Mîndreanu va cîștiga și deci nu se putea iachera rezultatul oricui „metode” s-ar fi folosit. În meciul de fotbal desfășurat recent între C.C.A. — Energia Steagul Roșu, fundașul metalurgistilor, Bîrsan, a urmărit de repetate ori picioarele lui Tătaru deși acesta nu avea mingea. Faptele în sine, poate, nu sînt cele mai pregnante, dar e cert, asemenea atitudini nu au ce căuta pe terenurile noastre de sport. Fără îndoială că sancțiunile sînt binevenite. Ele vor duce la stabilirea unui climat cu adevărat sportiv iar amatorii de asemenea „aventuri” vor abandona acest mod de a participa la o întrecere sportivă. Personal, sîntuiesc pe toți sportivii să aibă o asemenea comportare pe terenul de sport, și în viața particulară, încît să fie desuși de numele de sportiv.

VICTOR SCHIOPU
maestru al sportului

„Pe aici nu se trece!”

Sedința finisese cam multîșor, dar oamenii erau mulțumiți cel puțin că făcuseră o treabă bună. Ca urmare a inițiativei U.C.F.S. orașenească, buzoienei aveau să asiste în ziua de 7 noiembrie la un interesant program sportiv. În „deschidere” se juca meciul de rugby cal. B Locomotiva Buzău — Energia Ploiești, iar după aceea un meci de fotbal între două selecționale locale. Știindu-se că echipa de fotbal Locomotiva trebuia să susțină un meci oficial la Ploiești, selecționata nr. 1 a fost formată pe „scheletul” echipei Voința, cu participarea cîtorva jucători de la Energia. Oricum, selecționerii din Buzău au avut mai puțină bătaie de cap decît cei care au trebuit să stabilească „unsprezecele” nostru pentru meciul cu Iugoslavia...

Dar cum meciul oficial al Locomotivei fusese programat pentru ziua de 10 noiembrie, colectivul s-a gîndit că n-ar strica pînă atunci să-și încerce forțele într-un „amical”, organizînd astfel o întîlnire cu Progresul Focșani. S-au dus tratativele de rigoare, s-a căzut de acord și în ziua de 6 noiembrie, pe la amiază, fără a anunța U.C.F.S., fără ai cere aprobarea și nici măcar arbitri, colectivul a împinșit orașul cu așise cu meciul Locomotiva Buzău — Progresul Focșani. Cei de la U.C.F.S. nu le venea

să-și creadă ochilor. Au început discuții între activiștii U.C.F.S. și conducătorii colectivului Locomotiva și în cele din urmă, tov. Ștefan Papadopol, președintele U.C.F.S. orașenească, văzînd că nu mai există altă ieșire din încurcătura pe care au provocat-o cei de la Locomotiva, a propus tov. C. Popescu, președintele colectivului

● Tradiția jocurilor Dinamo Oradea — C.C.A. se menține ● Două originale recorduri stabilite la Oradea ● Astăzi, antrenament al lotului reprezentativ ● Reprezentativa Turciei, o combinată a renumitelor cluburi Galatasaray și Fenerbahce

● După cinci etape în campionatul masculin se conturează tot mai mult că CCA va juca rolul principal. Dar, mai accentuat decît în anii trecuți, echipele provinciale vor da de furcă bucureștenilor. Și chiar actuala frunțașă a clasamentului — C.C.A. — a constatat duminică ce dificile devin meciurile în deplasare. „Tradiția” partidelor Dinamo Oradea — CCA nu s-a dezminșat! La Oradea s-au balut cu acest prilej două recorduri: al numărului de spectatori (bravo orădeenilor, care vin în număr tot mai mare la meciurile de baschet) și al nivelului de joc, fiindcă meciul dintre baschetbaliștii orădeeni și bucureșteni a depășit tot ceea ce s-a văzut pînă acum — în materie de baschet — la Oradea. Întîlnirea a prilejuit și o veritabilă performanță: aceea a lui Thill (34 puncte realizate) pe care nu au mai reușit-o mulți jucători la noi. În orice caz antrenorii lotului de tineret pentru meciul cu echipa Turciei au în Thill un jucător de bază și „deschiderea” acestei partide jocul feminin Progresul Oradea — Progresul MIC, a fost la înălțime: așa că spectatorii orădeeni nu se pot plînge că nu au avut satisfacții numai pe jumătate. Demnă de remarcat este ascensiunea de formă și rezultate a echipei Voința din Iași care a cedat la mare luptă (47-48) Științei Timișoara, dovedind că victoria de acum o săptămîină asupra Locomotivei PTT n-a fost o simplă întîmplare. Încă o probă că întrecerea echipelor masculine devine mult mai echilibrată spre folosul baschetului care nu are decît de cîștigat dintr-o asemenea situație, fiindcă pe de o parte echipele frunțașe trebuie să se pregătescă mai serios iar pe de altă parte socotile pînă acum vechime simt că pot ieși din această postură și se întrecă și ele lemeinic. Bine ar fi ca și în campionatul feminin să putem semnala o asemenea stare de fapt. Dar pînă acum echipele bucureștene arată o deplină dominare a situației. Excepționînd meciul egal sîntul de Voința Orașul Stalin Energiei București, nu s-au înregistrat alte performanțe „provinciale”. Dar să mai așteptăm...

● Deoarece duminică echipa reprezentativă masculină întîlnește naționala Turciei etapa de campionat este

suspendată. Se dispută doar jocul în campionatul feminin. Și fiindcăl veni vorba despre meciul cu Turcia iată alte noi amănunte în legătură cu el:

— Antrenorul Alexandru Popescu va face astăzi „apelul” selecționabililor după care va conduce în sala Floreasca primul antrenament al săptămîinii. El va fi urmat zilnic de alte ședințe de pregătire pînă în ajunul partidei.

— Arbitrii jocului maghiarul Ferencz Velkey și iugoslavul Miodragy Ștefanovici sosesc vineri în Capitală.

— În lotul Turciei cei mai mulți reprezentanți îi are clubul Fenerbahce (5). Urmează în clasament Galatasaray (4), Vefa (3) și Modaș Spor (1). După cum se vede, reprezentativa Turciei este alcătuită pe-

Dispută sub panou: Kadar, aflat în plan mare, reușește să prindă mingea. Fază din meciul Locomotiva P.T.T. — Dinamo Tg. Mureș (Foto: TH. ROIBU)

scheletul celor mai bune formații ale Turciei: Galatasaray și Fenerbahce. — Este foarte probabil ca partida de duminică d'n sala Floreasca să fie televizată. Spre mulțumirea celor care nu vor găsi bilete dar... sînt posesorii unui aparat de televiziune (Ef. I.).

Locomotiva, să mure măcar cu 30 minute mai devreme ora începerii partidei de rugby, ca să fie timp pentru disputarea ombelor meciuri de fotbal.

— Nu se poate a răspuns tăios tov. Popescu. Nu mai e timp să fie anunțați jucătorii!

Ora de începere a meciului de rugby tot s-a schimbat pînă la urmă. Nu însă cu o jumătate de oră mai devreme cum rugase tov. Papadopol, ci cu aproape o jumătate de oră... mai tîrziu, adică la ora 13,10 în loc de 12,45 cum fusese anunțat.

La ora 14 și-au făcut apariția și cele 4 echipe de fotbal. Discuțiile au reînceput. Cei de la Locomotiva nu

voiau în rușul capului să permită altă joc în afara celui al lor cu Progresul... Cei de la U.C.F.S. argumentau pe bună dreptate că programul inițial fusese aprobat de toate forurile dar sunt și anunțat din timp.

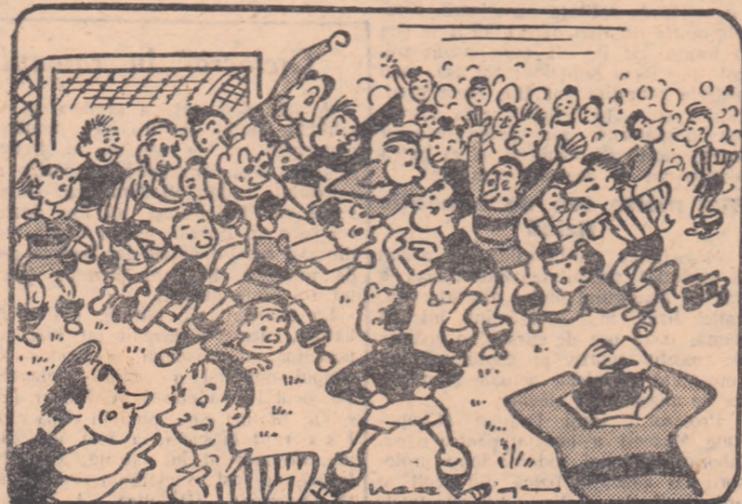
Văzînd situația, tov. Papadopol, ca un nou... Solomon, a venit cu diverse sugestii:

1) Să se dispute ambele jocuri, cu rezerve a 30 minute.

2) Din fiecare meci să se joace numai cîte o repriză de 30 minute. S-a mai propus ca meciul dintre cele două reprezentative să dureze nu mai 40 minute (2 reprize a 20 minute), iar celălalt 80 minute. Cineva, probabil un glumeț, a propus ca meciurile să se joace... simultan: 22 de jucători contra 22!

În toată discuția și-a făcut apariția tov. Gh. Nedelcu din colectivul Locomotiva, care a rezolvat pe loc problema, spunînd că nu dă drumul pe teren decît jucătorilor de la Locomotiva și echipei din Focșani. „Nu se va trece decît peste trupul meu!” a spus tov. Nedelcu. Și... nu s-a trecut! Dacă acțiunea anarhică a colectivului Locomotiva-Buzău n-a putut fi oprită de către forurile sportive locale, care au dat dovadă de slăbiciune, poate că ar fi cazul ca de la centru să se intervină acum cu măsuri care să treacă și peste... trupul tov. Nedelcu și eventual și al altora!

JACK BERĂRIU
N. STĂNESCU
corespondent

O amplă și rodnică dezbatere a problemelor atletismului în școli

(Urmare din pag. 1)

de altă parte rămânerea în urmă a valorii atletismului nostru, așa cum se subliniază și în Hotărârea partidului și guvernului din iulie 1957, pot fi trase concluzii importante, care impun o serie de măsuri concrete care să ne dea cea mai justă orientare în această problemă. Condițiile din ce în ce mai bune, create de partid și guvern, pentru activitatea sportivă și măsurile care vor fi luate în viitor, pot și trebuie să asigure creșterea cantitativă și calitativă a atletismului în rândurile tineretului nostru.

După ce a fost fixat cadrul discuțiilor, numeroși vorbitori au ținut să-și aducă contribuția personală și luând cuvântul au căutat să lămurească o serie din multiplele probleme ale activității atletice în învățământ.

La Or. șul Stalin: „Ziua porților deschise“

Prof. Arno Kunner (Orașul Stalin) a expus o serie de chestiuni foarte interesante. Astfel, întrucât profesorii de educație fizică nu au timpul necesar ca să se ocupe de toate problemele de instruire ale mai multor sporturi, la Orașul Stalin profesorii din loca-

lului de sub Tîmpa sînt deschise, în mod grabit, în anumite zile pe căptâmina elevilor, care vin să se antreneze sub conducerea profesorilor de educație fizică respectiv. Pe stadion găsim la dispoziție materialele și echipamentele trebuitoare.

Insigna de „Atlet școlar“

Prof. Angela Filip (București) a vorbit despre necesitatea instituirii unei insigna speciale de „Atlet școlar“, cu performanțe pe trei grade (aur, argint și bronz) care să înceapă din primăvara anului viitor. Această insignă va avea scopul de a frămînta masele de elevi, apropiindu-le de atletism, cunoscută fiind dorința copiilor de a cuceri lauri sportivi. În afară de aceasta, faptul că insigna are trei grade, cu performanțe din ce în ce mai tari, constituie un puternic stimul ca fiecare, odată ce a cucerit insigna de bronz — cu caracter de masă — să se pregătească și mai temeinic pentru a câștiga și celelalte două grade ale acesteia.

sportive și școlile sportive de tineret; maestrul sportului Ion Wiesenmayer a vorbit despre necesitatea ca sportivii frunțași să meargă cît mai des în mijlocul elevilor din școli, să le dezvăluie frumusețea acestui sport, să-i cheme și să-i îndrume pe stadioane. Tov. Ciocină, tatăl atletului Șerban Ciocină, a arătat cît de mari sînt satisfacțiile sale de a-și vedea copilul preocupat de un sport atît de frumos, fără ca aceasta să-l distragă de la învățătură.

Ploeștii cheamă la întrecere

Prof. Mîrcea Simion (Ploești) a expus cîteva din metodele sale, care i-au adus pînă acum nenumărate satisfacții (legătura permanentă cu părinții copiilor, însușirea la elevi a convingerii că atletismul este un sport al voinței și al perseverenței, desăvîșirea activității în orice condiții). În încheiere, prof. Simion a chemat la întrecere toate școlile sportive de elevi din țară, propunînd drept criteriu de clasificare rezultatele la viitoarea ediție a concursului republican al acestor școli.

Școlile pot asigura baza de mase a atletismului nostru

Participanții la conferință au susținut cu mare atenție cuvîntul rostit de tovarășul Mihai Florescu, președintele comisiei centrale de atletism. Sportul este o necesitate pentru elevi, o cerință de însoțire specifică activității lor. Trebuie să dăm elevilor posibilitatea să facă sport, mișcare. Mulți dintre campioni și recordmanii noștri de azi nu sînt alții decît baza activității lor atletice a stat educația sportivă primită în școală. Vorbitorul a arătat cît de important este ca profesorul de educație fizică să iubească cu pasiune atletismul, să nu dea tîdărît în fața greutăților. Condițiile în care își desfășoară azi activitatea profesorii noștri sînt incomparabil mai bune decît în trecut. A crescut enorm și dragostea tineretului pentru sport și de aceea numărul stadioanelor a devenit insuficient. Datorită griii părinților a partidului față de sport, această situație se va îmbunătăți treptat. Tov. Mihai Florescu a insistat asupra necesității de a îmbunătăți prin toate căile activitatea atletică în școli. Baza de mase a atletismului nostru trebuie asigurată prin școli. Vorbitorul a cerut U.C.F.S. de a reglementa problema accesului elevilor pe stadioane, în așa fel încît colectivele și cei care dispun de stadioane să fie obligați a le pune de cîteva ori pe săptămîna la dispoziția elevilor.

U.C.F.S. promite tot sprijinul

Din partea Uniunii de Cultură Fizică și Sport a luat cuvîntul tov. Ion Simion, vicepreședinte al comitetului de organizare. D-nea a arătat că U.C.F.S. a privit cu toată atenția această conferință care a dat posibilitatea să fie scoase în evidență, pe de o parte, cauzele care au dus la rămînerea în urmă a atletismului în școli, iar pe de altă parte, mijloacele cele mai eficiente pentru îndreptarea situației existente. Probleme de mare importanță, cum sînt: colaborarea între M.I.C. și U.C.F.S. baza materială a atletismului în școli, activitatea competițională școlară, formele organizatorice în care se dezvoltă sportul școlar, sprijinul acordat de sportivii frunțași, îmbunătățirea muncii de propagandă în domeniul atletismului școlar, sporirea numărului de ore cîntate educației fizice, și altele, au fost dezbătute la această conferință și U.C.F.S. va extrage toate învățămintele din aceste rodnice lucrări.

În încheierea discuțiilor a vorbit tov. Samuel Baranyi, directorul Direcției Educației fizice din M.I.C., care a prezentat concluziile pe marginea lucrărilor conferinței.

Ciclocros în raionul Tudor Vladimirescu

A fost suficient ca vremea să se schimbe puțin, pentru ca numărul participanților la cel de al treilea ciclocros — organizat de forul sportiv al raionului Tudor Vladimirescu — să scadă simțitor. Totuși, au fost destui cei care au dovedit că au rămas credincioși acestui dificil dar frumos gen de întreceri, în care dirzenia joacă un rol determinant.

La avansați, C. Istrate, (Fl. r. A. bator), care s-a dovedit un bun cunoscător al traseului, a condus tot timpul obținînd o victorie detașată. Pe locul II s-a clasat M. Kamer (Fl. r. Or. Stalin) care, pînă în elipa cînd i s-a rupt bicicleta, a fost un vârnac adversar al lui Istrate. Celelalte locuri, au fost ocupate în ordine de: D. Dragomir (Recolta), I. Stoica

Dintre gimnastele noastre frunțașe Elena Teodorescu rămîne cea mai bună concurentă

O nouă ediție a competițiilor republicane individuale de gimnastică a luat sfîrșit. În cadrul ei, întrecerea feminină s-a bucurat, în ceea ce privește organizarea, de un succes aproape deplin, atrăgîndu-și astfel aprecierile unanime ale publicului. După părerea noastră, succesul reîmpărat se datorește numărului mic de aparate la care s-a lucrat: 2 în loc de 3—4 concomitent (cum se obișnuia), ceea ce a prilejuit vizionarea concursului în bune condiții. Spectatorii au putut urmări pe fiecare gimnastă în parte, și-au putut da seama pe tot parcursul întrecerii de situația în clasamentul general, au comparat, au pronosticat. Totuși, pentru ca organizarea să fi reușit pe deplin mai trebuiau rezolvate două probleme: o sală mai încăpătoare, care să asigure o vizibilitate perfectă din orice colț al ei și în al doilea rînd, o disciplină de concurs care să fie respectată pînă la sfîrșitul întrecerii (duminică spre seară concursul a fost „scăpat“ din mîini, la sol concurențele au fost chemate cu întîrziere, „golorile“ din program au scăzut din spectaculozitate, cei prezenți în tribune începînd, în mod justificat, să dea semne de nerăbdare).

Noua campioană a țării, Elena Teodorescu, este un nume nelipsit de pe tablele de campioni republicani din ultimii ani. Și de data aceasta, laureata J. O. de la Melbourne a monopolizat toate titlurile puse în joc: campioană absolută plus titlurile la cele 4 aparate de concurs. Dacă înaintea începerii campionatului se puneau întrebări dacă Elena Teodorescu va fi și în acest an campioană, după prima jumătate a programului de schimbă răspunsul a venit în mod clar: Elena Teodorescu rămîne în continuare cea mai bună gimnastă a noastră. Cea care s-a arătat totuși în stare să o înfrunte de la egal la egal a fost Georgeta Hurmuzache (clasată pe locul I la „paralele impuse“). Din nefericire, ea s-a accidentat după cel de al doilea aparat, ieșind din luptă pentru titlu. S-a crezut totuși că vor apărea nume noi în dreptul locurilor I la aparate. Printre favorite se numărau Emilia Vătășoiu, Sonia Iovan, Ileana Petrosanu (care a impresionat prin amplitudinea cu care a executat exercițiul impus la paralele), Elena Mărgărit și altele, dar acestea au fost depășite de campioană nu printr-o mai bună pregătire tehnică sau printr-o superioritate la capitalul „calității fizice“, ci pur și simplu prin exactitatea exercițiilor. Se impune deci ca toate aceste gimnaste să lucreze mai mult și mai atent pentru obținerea calmului în timpul execuției.

Mult au dat de furcă gimnastelor noile amendamente tehnice, mai pretențioase ca în trecut. Ele au fost cauza pentru care la multe gimnaste frunțașe (Elena Mărgărit) punctarea a început de la nota mai mică de 10 (9 sau chiar 8), apărînd pe tablele de punctaj ale arbitrelor medii cu care nu eram obișnuiți la maestrele gimnasticii noastre: 7,40, 7,80 sau chiar mai puțin. Tot amendamentele, prin noile cerințe, au produs multe, foarte multe căzături de pe birnă (Sonia Iovan, Elena Mărgărit, Elena Popovici etc.) și multe ezitări mari

Maestra sportului Emilia Vătășoiu (Dinamo) a ocupat în clasamentul individual compus locul II. Iată-o executînd la cal săritura liber aleasă

care, bineînțeles, au atras după ele și scaderi serioase de punctaj. La sol, la care în afară de cerințele de mai sus se mai adaugă „un sfîrșit valoros“ s-au înregistrat multe căderi din răsturnare înapoi și o slabă execuție a elementelor acrobatice (unde este saltul înapoi al Anicai, locus?). Dar să nu disperăm. Exercițiile, alcătuite după noile cerințe, sînt de un nivel superior celor vechi și, bine lucrate, ele vor aduce mai tirziu (sîntem convinși) noi victorii internaționale și noi afirmări ale gimnastelor noastre pe plan internațional. Mai sînt multe de pus la punct și la exercițiile impuse (bazinul prea sus la urcare, lipsa săriturii cu întoarcere 180 grade la birnă, căderea picioarelor în față, dezechilibrul după roată și ieșirea de la paralele, întoarcerea incompletă la sărituri, răsturnare în față cu picioarele depărtate, lipsa amplitudinii la sol etc.) dar lucrul nu sperie pe gimnaste și deci putem spera într-o grabnică îmbunătățire.

Locul al II-lea în ierarhia gimnastelor pe 1957 a revenit Emiliei Vătășoiu. Este un loc pe care îl merită atît prin felul cum s-a prezentat la această întrecere, cît și prin constanța pe care o arată de ani și ani de zile. Surpriza campionatelor a fost realizată de Anastasia Ionescu clasată pe locul III. Pentru felul cum a muncit, pentru seriozitatea cu care s-a pregătit, locul ocupat este o meritată răsplătă și totodată un angajament pentru viitor.

Ca încheiere, o mențiune pentru asociația Știința ale cărei gimnaste au ocupat 4 din primele 6 locuri în clasamentul general.

ANA IHM

Rezultatele primului concurs de tir pe ținte reduse

Sîmbătă și duminică s-a desfășurat pe Poligonul Tunari, în organizarea colectivului sportiv Voința Prestării Serviciu, primul concurs de tir din țara noastră pe noile ținte, reduse, aprobate de Uniunea Internațională de Tir. Rezultatele primilor clasăți în această competiție vor fi omologate ca recorduri republicane stabilite. Iată rezultatele tehnice:

Combinată (bărbați): 1. H. Herșcovici 592 p.; 2. I. Sirbu 590 p.; 3. L. Ciobotac 582 p.; femei: 1. Iudith Moscu 577 p.; 2. Marieta Juverdeanu 574 p.; 3. Jacqueline Zvonevski 572 p.; juniori: 1. M. Marcovici 578 p.; 2. N. Sarambei 577 p.; 3. M. Măcovici 575 p.; armă liberă calibru redus 3-20 (bărbați): 1. H. Herșcovici 668 p.; 2. I. Sirbu 567 p.; 3. V. Enea 569 p.; femei: 1. Iudith Moscu 556 p.; 2. Filofteia Băjenaru 543 p.; 3. Lia Sirbu 541 p.; juniori: 1. M. Străoanu 549 p.; 2. I. Aron 545 p.; 3. Dănescu 536. Clasamentul pe echipe este următorul: 1. Dinamo 21 p.; 2. Fl. roșie 20 p.; 3. C.C.A. 15 p.

Aspect de la conferința pe față a profesorilor de educație fizică cu specializarea în atletism

ținute au hotărît ca antrenamentele să se desfășoare în comun. În felul acesta, un profesor se ocupă numai de pregătirea în sportul pe care-l cunoaște mai bine, dar cu elevii de la toate școlile din oraș și rezultatele sînt evident cu mult mai bune. Tot la Orașul Stalin, a fost instituită „Ziua porților deschise“. Să vedem despre ce este vorba: porțile stadio-

În primul rînd PASIUNE!

Unii dintre vorbitori au subliniat faptul că printre principalele greșeli ale practicii atletismului în școli este și aceea a lipsei bazelor sportive simple. Remarca acestora a fost fără îndoială cît se poate de justă. Dar se pare, așa cum arătau mai apoi alții că situația nu este totuși chiar atît de precară ca să poată justifica prin ea însăși, dezinteresul pentru atletism manifestat de înșiși profesorii de educație fizică. Alții vorbitori, printre care Zeno Dragomir, Cornel Iovănescu, Eugeniu L. Bran, Anon Ionescu, Victor Firea și alții, au arătat cît se poate de convingător, cu puterea propriei lui lor exemple, că pentru a putea face atletism nu este neapărată nevoie de stadionul Republicii, de materiale din cele mai bune, prăjini suedeze, sulite finlandeze etc.

Înainte de toate este nevoie de pasiune pentru atletism, este nevoie de entuziasm, este nevoie de a ști și insulși elevilor dragostea pentru acest sport atît de frumos, de natural și de util. Baza materială necorespunzătoare așa cum a arătat prof. Cornel Iovănescu, poate fi îmbunătățită, dacă nu chiar rezolvată, în primul rînd prin eforturile profesorilor de educație fizică. Căci nu este un lucru imposibil de realizat, acela de a canaliza entuziasmul tineretului, de a coopta comitetele de părinți din cadrul școlii, în spre amenajarea prin acțiuni obștești a bazelor sportive simple, pentru confecționarea pe scară locală și cu mijloace proprii a materialelor de concurs.

Nu este neapărată nevoie ca instruirea începătorilor să fie făcută numai cu sulite de calitate superioară. Simple navele de alun, cărora să li se dea o formă cît de cît corespunzătoare, pot ține locul sulitelor; tot așa, cum pietrele rotunjite pot ține locul greutăților etc. În felul acesta intruirea începătorilor s-ar putea face cu foarte multă economie și se va putea ajunge tot la aceleași rezultate.

Mai multe ore de educație fizică

Majoritatea vorbitorilor au arătat și subliniat necesitatea imperioasă a mării numărului orelor afectate educației fizice în învățămînt, întrucît numai două ore de curs și o ședință de colectiv sportiv pe săptămîna, nu corespund cerințelor actuale și nevoilor de mișcare ale elevilor.

Profesorul Emil Drăgan (Cimpulung Muscel) a insistat pentru o colaborare cît mai rodnică între profesorii de educație fizică din școli și antrenorii de atletism din colectivele

Adunarea generală de alegeri la colectivul sportiv al fabricii I.C.A.R.

Sportivii fabricii I.C.A.R. din Capitală și-au ales conducătorii. În cadrul adunării generale care a avut loc acum cîteva zile, cei 73 de membri U.C.F.S. prezenți au ridicat o serie de interesante probleme în legătură cu activitatea trecută și cu perspectivele muncii sportive din întreprinderi. A fost criticată tendința fostului consiliu al colectivului de a neglija activitatea sportivă de masă și a se ține pe ramura de sport în favoarea secției de fotbal, ca și lipsa de colaborare cu organizația U.T.M. și celelalte organizații de masă din fabrică.

După alegerea noului consiliu al colectivului, din care fac parte printre alții, tov. Dinu Petre, Petre Mănescu, Andrei Constantin și Ion Furnarache, a comisiei de revizie și a delegaților la conferința raională, adunarea generală a discutat și aprobat proiectul de hotărîre asupra sarcinilor ce trebuie rezolvate de noul consiliu. Dintre aceste sarcini, sînt: organizarea unui teren de volei în curtea întreprinderii, înființarea unor noi secții pe ramura de sport (popice, tenis de masă, şah, atletism) organizarea în mai bune condiții a competițiilor de masă, a celor intercolective și oficiale, întărirea muncii de propagandă și educație în colectivul sportiv.

Participanții la adunarea generală de alegeri și-au exprimat convingerea că aplicarea măsurilor preconizate prin Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la reorganizarea mișcării sportive va duce la înviorarea muncii și în colectivul sportiv al fabricii I.C.A.R.

Stan Cristlea
corespondent

ECOURI LA UN CUPLAJ EXCELENT

Activitatea competițională la rugby s-a încheiat duminică. Timpul cronicilor și analizelor statistice asupra șanselor diferitelor echipe a trecut, făcând loc acum concluziilor. Și nu am putea începe aceste comentarii fără a ne opri și a relua ecurile care mai răzbat încă după cuplajul de excelență jucat de pe stadionul Dinamo, cuplaj care a ținut să șteargă, prin jînuta înaltă a partidelor impresiile, nu întotdeauna plăcute, care au marcat această lungă și dificilă competiție: CAMPIONATUL REPUBLICAN.

Concluzia majoră, de ansamblu, care se desprinde de pe urma acestui program select este forța de joc a principalelor noastre echipe, vazele lor posibilități tehnico-tactice care din păcate însă nu sînt puse totdeauna în valoare. Dacă în jocul Locomotiva — Energia I.S.P. jucătorii au apărut oarecum crispăți, acest lucru apare explicabil. Într-adevăr, Locomotiva își juca „șansa” de campioană. Echipa feroviara avea nevoie (întocmai ca echipa de fotbal a României) de o victorie sau chiar de un meci nul pentru a deveni campioană. Și, ceea ce nu au reușit fotbalistii, au realizat leri rugbiști feroviari, care prin meciul egal obținut, au devenit campioni alături de anul în curs, performanță pentru care îi felicităm încăodată. VIORIEL MORARU, căpitanul echipei și unul din principalii factori în realizarea acestei victorii de prestigiu, era cel mai felicitat după meci: „Echipa noastră a acționat calm — ne-a spus el — și, știind că are două șanse; victorie și meci egal, a jucat economic, cum s-ar spune „la titlu”, realizând ceea ce a dorit: un meci egal, care l-a fost suficient pentru a deveni campioană. Am vrea să închinăm această victorie unei aniversări deosebit de dragi: 25 de ani de existență a echipei de rugby a muncitorilor feroviarilor, pentru a răsplăti astfel eforturile colectivului nostru în vederea propășirii rugbiului”. Rugbiștii feroviarilor continuă a fi, de ani de zile, pe primul plan al rugbiului românesc.

Partida care ne-a delectat însă cel mai mult a fost cea care a urmat, între Dinamo și C.C.A. Se întâlneau două echipe care nu mai aveau nici ce pierde nici ce câștiga. Ele au oferit, în consecință, un joc spectaculos, bazat pe șarje, pe atacuri la mână. Marșul în total 22 de puncte echipele ne-au dat o imagine a ceea ce înseamnă jocul de rugby, în adevăratul său spirit. Realizându-și punctele nu din lovituri de picior ci din încercări, echipele ne-au demonstrat că rugbiul deschis este cel mai eficient. Și dacă echipele noastre ar privi mai departe decât cele trei puncte ale unei victorii, dacă s-ar descătușa de spaima înfringerii, dacă

ar renunța la un joc destructiv, am asista mult mai des la asemenea spectacole rugbistice. Pentru că ieri, am văzut multe faze constructive și de aceea publicul nostru a adresat apiauze deopotrivă învingătorilor ca și învinșilor.

Ținem pe aceasta cale să felicităm și pe cei patru participanți anonimi la realizarea acestui spectacol: antrenorii, Al. Argeșiu, Gh. Pircălebscu, C. Munteanu și A. Groman, al căror aport se cuvine subliniat.

Dacă ar fi să considerăm cuplajul de ieri ca un trial — pentru că în definiție au evoluat aproape toți jucătorii selecționabili — am putea da următoarele calificative (cu sublinierea că toți cei ce au jucat au merite): FOARTE BINE: Iordăchescu, Penciu, Ilie Ion, Veluda, Teodorescu, Dobre, Paloșanu, Moraru; BINE: Doruțiu, Teofilovici, Ionescu, Mehedinți, Stoensescu, Stănescu, Mateescu, Diaconescu, Florescu, Țibuleac, Ciobanu, Leonte.

Și acesta este poate bilanțul cel mai pozitiv al cuplajului de ieri, pentru că ne dă perspectiva de a privi cu fruntea sus viitorul.

D. CALIMACHI

CLASAMENTUL FINAL

1. Loc. Gr. Roșie	18 15 2	1 276:	34 58
2. C.C.A.	16 15 1	2 285:	38 49
3. Energia I.S.P.	18 14 1	3 281:	64 47
4. Dinamo Buc.	18 13 1	4 226:	76 45
5. Locomotiva P.T.T.	18 4 3	9 78:	116 23
6. Progresul F.B.	18 6 2 10	61:	221 37
7. Știința I.M.	18 4 4 10	65:	132 4
8. Energia Republica	18 5 1 12	48:	196 27
9. C.S.A. Ploiești	18 4 1 13	68:	299 29
10. Energia Petroșani	18 0 0 18	31:	320 18

Să fi sărit jucătorii pînă la înălțimea amfiteatru a etajului al III-lea al clădirii care se vede în fotografie? Simplă iluzie optică pe care ne-a dat-o fotografia noastră, imprimînd pe peliculă acest „duel aerian” rugbistic. (Fază din întâlnirea Locomotiva-Energia I.S.P.) (Foto: GH. DUMITRU)

În urma trilierii celor 842.745 variante depuse la concursul Pronosport nr. 46 (etapa din 17 noiembrie 1957) au fost găsite:

8 variante cu 12 rezultate;
175 variante cu 11 rezultate;
1.983 variante cu 10 rezultate.
Omologarea este în curs de desfășurare.

Programul concursului Pronosport nr. 47 (etapa din 24 noiembrie 1957) este alcătuit din 5 meciuri din cadrul celei de a zecea etape a campionatului categoriei A, 3 meciuri italiene (a unsprezece etape) și 4 întâlniri din campionatul francez (etapa a XIV-a). Să le luăm la rind.

I. Locomotiva București — Flamura roșie Arad. În meciurile susținute pînă acum — cu excepția unor rari „scelptiri” atît feroviarilor cît și arădianilor și-au deziluzionat suporterii. Sperăm că reluarea campionatului să aducă ambelor echipe revenirea mult așteptată. Ca pronostic „1” ni se pare a fi cel mai indicat — dat fiind avantajul terenului — completat de „X”, pentru a nu neglija totuși valoarea oaspeților.

II. Progresul București — Energia Ploiești. Dacă meciul s-ar disputa la Ploiești problema pronosticului ar fi mult mai simplă dat fiind forma bună arătată de Energia în ultimele întâlniri. Cum însă se va juca la București, precauți, noi vom lua ca pronostic de bază „X”-ul. Dumneavoastră adăugați-i (conform inspirației sau simpatiei) fie „1”, fie „2” (sau... ca să evitați emoțiile și 1 și 2).

III. Știința Timișoara — Energia Orașul Stalin. Nu se poate spune că echipa din Orașul Stalin a... evitat surprizele în acest campionat! Să ne

Pronosport

furnizeze una și în meciul de la Timișoara? Noi nu o credem deși Știința Timișoara și ea o specialistă în răsturnarea pronosticurilor așa că vom indica „1” (pentru cei curajoși chiar solisti).

IV. Progresul Oradea — Dinamo București. În 9 meciuri orădenii au totalizat un singur punct! O „carte de vizită” care argumentează — în locul nostru — pentru ce nu le vom acorda decât cel mult, șansa unui scor egal în meciul cu dinamoviștii bucureșteni care vor depune toate eforturile pentru a micsora distanța care-i desparte de lider. Dec: „X” și „2”.

V. Dinamo Cluj — Energia Petroșani. Liderul are de susținut o partidă dificilă la Cluj în fața unei formații care, citeodată, știe să ofere suporteriilor satisfacția unor frumoase victorii. Judecînd prin prisma ultimelor comportări Energia Petroșani pornește totuși favorită, puțin d. obține chiar ambele puncte puse în joc.

VI. Juventus — Napoli. Forma bună a primei clasate ca și faptul că va juca pe teren propriu constituie argumente destul de concrete pentru a indica „1” deși Napoli este o parteneră ce temut pentru orice formație, indiferent dacă joacă acasă sau în deplasare.

UN VECHI REFREN: TEHNICA INDIVIDUALĂ A FOTBALIȘTILOR NOȘTRI ESTE INSUFICIENTĂ

Cele două întâlniri dintre reprezentativele secunde ale României și Iugoslaviei — în septembrie la Skopje și acum, la București — au avut multe puncte comune: rezultat egal la pauză (0-0 la Skopje, 1-1 la București), același scor final de 2-1 și un factor care a determinat superioritatea și victoria echipei iugoslave — tehnica individuală a jucătorilor săi.

După meciul de duminică, antrenorul de stat Coloman Braun, vorbind despre întâlnirea care tocmai se terminase, a subliniat că ceea ce a determinat și desfășurarea jocului și evoluția scorului a fost tehnica individuală. Oricît ne așteptăm această înfrîngere — și o dată cu ea și cele două de la Belgrad — trebuie să privim lucrurile în față și să dăm Cezarului ce este al Cezarului: iugoslavii ne sînt superiori ca tehnică individuală și de aici și ca tactică și concepție de joc. Este de actum un lucru arhicunoscut că tehnica individuală constituie baza fotbalului și evoluția de duminică a iugoslavilor ne-a demonstrat — dacă mai era nevoie — cu prisosință acest adevăr. Prin tehnica lor individuală fotbalistii iugoslavi au controlat mai bine balonul și încet-încet au ajuns să stăpînească terenul. Calitățile lor tehnice au fost evidente și e bine să le rețină jucătorii noștri pentru că au avut ce învăța de la iugoslavi: lovirea corectă și precisă a balonului, static și în mișcare; loviturile de cap la fel de precise ca și cele cu piciorul; opriri și preluări cu multă dexteritate și numai în raport cu cerințele jocului; conducerea balonului, driblinguri cu fente derutante în funcție de necesitățile tactice; atac foarte bun la adversar cu deposedarea balonului de cele mai multe ori; viteza în execuție. E de la sine înțeles că toate acestea n-au putut fi însușite și perfecționate decât după antrenamente asidue și perseverente în colective, în cursul cărora elementele tehnice au căpătat și un conținut tactic. Am văzut duminică o serie de pase, alternativ scurte și lungi care au scos din dispozitiv pe apărătorii noștri. Ceea ce-i mai important de reținut din jocul iugoslavilor este câștigul de teren care se realizează din câteva pase și breșele care se creează prin pase la întâlnire, a căror precizie este dublată și de demarcații inteligente și de schimburi de locuri rapide. Așa au marcat iugoslavii cele două goluri (Jerkovici și Ognjanovic) din postul de inter stînga).

Desigur că la victoria iugoslavilor au concurat și alți factori, care au însemnat tot atitea avantaje de partea lor: echilibrul în formație, deter-

Rezek, mijlocișul dreapta al reprezentativei secunde a Iugoslaviei, respinge spectaculos un balon pentru care lupta Constantin

(Foto: GH. DUMITRU)

minat de jucători — luări individual — de valoare apropiată și omogenitate între compartimente, precum și ritm uniform în joc.

Occupîndu-ne mai mult de iugoslavi n-am făcut altceva decît să subliniem lipsurile jucătorilor noștri la capitolele tehnice individuale și pregătire tactică. Pasele greșite (mijlocișii mai ales), opririle defectuoase (stoporul la 2-3 m. — Török și Oaidă), conducerea inutilă a balonului, ceea ce a dat răgaz apărării iugoslave să se grupeze (Mezсаро II, Constantin, Oaidă) — din punct de vedere tehnic, — și lipsa de demarcații, oprirea prea des a mingii, concentrarea acțiunilor pe tripleta — din punct de vedere tactic — au împiedicat echipa noastră să desfășoare jocul mai clar și mai larg și i-au redus șansele de a străpunge o apărare care nu era imbatabilă. Mai mult, înaintașii n-au sesizat slăbiciunea fundașului din prima repriză, Kosciak, și nu l-au jucat suficient pe Oaidă. În schimb, iugoslavii nu ne-au... iertat și l-au ocolit pe Caricay pentru a ataca mai mult pe partea stîngă (pe unde au și venit golurile).

În sfîrșit, la toate acestea s-a adăugat și un dezecilibru între compartimente, decisiv într-un meci de fotbal: mijlocișii noștri n-au contat și echipa s-a rupt în două, silind și apărarea imediată și atacul să murcească mai mult pentru a compensa insuficiența liniei de halfi. În schimb, mijlocișii iugoslavi au asigurat un echilibru perfect, contribuind astfel la asigurarea victoriei.

Aici se opresc observațiile noastre

mai importante pe marginea întâlnirii de duminică în care — e adevărat — echipa noastră ar fi putut obține un meci nul dacă ar fi concretizat situațiile avute în primele 30 de minute. Dar, superioritatea tehnică a iugoslavilor și mai ales hpsurile noastre tehnice ar fi rămas aceleași și spre ele este bine să ne îndreptăm atenția în viitor. S-a mai spus acest lucru de nenumărate ori. Nu vom oboi să-l repetăm. TEHNICA, TEHNICA ȘI IAR TEHNICA. Jucătorii noștri trebuie să privească cu toată seriozitatea pregătirea lor și — în schimbul condițiilor care li se creează — să dea mai mult decît pînă acum. Întrii colectivelor lor, acolo unde de fapt trebuie să înceapă și să se desăvîrșescă pregătirea lor tehnică, și apoi în echipele reprezentative. Antrenorilor li se pretinde mai multă conștiințozitate și exigență în muncă, iar forurilor tehnice conducătoare mai multă preocupare pentru îndrumarea și controlul muncii de instruire. Dar nu circulare și dispoziții, ci muncă practică de teren, control efectiv și îndrumare eficientă.

P. GAȚU

CLASAMENTELE CATEGORIEI C

SERIA I			
1. Locomotiva Iași	12 9 2 1	30:	7 20
2. Dinamo Brăila	12 8 3 1	33:	12 19
3. Progresul Râmnic	12 6 3 3	23:	14 15
4. C.S.A. Tecuci	12 7 1 4	18:	14 15
5. F.I. Roșie Huși	12 5 3 3	19:	12 14
6. Locomotiva Pașcani	12 6 2 4	23:	15 14
7. Energia Moinești	12 5 3 4	18:	17 13

SERIA A II-a			
8. Știința Galați	12 3 5 4	18:	16 11
9. Știința IMF Iași	12 5 1 6	13:	20 11
10. Progresul Dorohoi	12 3 3 6	15:	24 9
11. Energia Bacău	12 3 2 7	8:	28 8
12. Energia Hirad	12 3 3 7	8:	25 7
13. F.I. Roșie Botoșani	12 1 4 7	15:	34 6
14. Locom. Tg. Ocna	12 3 0 9	9:	21 6
Energia Moinești-C.S.A. Tecuci	0-2	(0-1).	

SERIA A III-a			
1. Energia Tîrgoviște	12 9 2 1	44:	13 20
2. Energia 131	12 8 2 2	25:	12 18
3. Energia București	12 7 3 2	32:	15 17
4. Energia Sinaia	12 7 1 4	34:	19 15
5. Locomotiva Galați	12 6 2 4	22:	21 14
6. Energia Galați	12 5 3 4	18:	13 13
7. Energia Constanța	12 4 3 5	18:	20 11
8. Energia Vîlcioara	12 5 1 6	16:	23 11
9. Energia Medgidia	12 5 1 6	14:	22 11
10. Dinamo Pitești	12 4 2 6	13:	10 15
11. F.I. Roșie Buc.	12 4 1 7	11:	19 9
12. Energia 4 Cimpina	12 3 2 7	25:	31 8
13. F.I. Roșie Giurgiu	12 2 2 8	14:	37 6
14. Energia Lerdeni	12 2 2 9	13:	38 5

SERIA A IV-a			
1. Loc. Tr. Severin	12 8 2 2	31:	15 18
2. Energia Oțelul Roșu	12 9 4 3	26:	14 18
3. Știința Oradea	12 7 2 3	21:	13 16
4. F.I. Roșie Em. Vlcea	12 6 3 3	23:	13 15
5. Progresul Brad	12 6 3 3	23:	14 15
6. Progresul Corabia	12 5 3 4	18:	12 13
7. Energia IM	12 5 2 5	16:	15 12
8. Locom. Craiova	12 4 2 6	14:	18 10
9. Energia 3 Reșița	12 4 2 6	15:	23 10
10. F.I. Roșie 7 Nov.	12 3 4 5	12:	19 10
11. Energia 14	12 4 2 6	11:	26 10
12. Energia Tg. Mă	12 4 1 7	16:	25 9
13. Energia Calova	12 2 4 6	11:	20 8
14. Energia Arad	12 1 2 9	8:	25 4

Clasamentele sînt alcătuite pe baza rezultatelor de duminică, neomologate.

NOTE

Un sever avertisment antrenorilor

Există o veche dispoziție a Comisiei centrale de fotbal care stabilește că — în timpul meciurilor — antrenorii trebuie să stea la un loc fix, pe o bancă situată în dreptul centrului terenului, fiindu-le strict interzis să circule pe tușă în jurul terenului. Deși prevederile acestei dispoziții au fost mereu reamintite, totuși o serie de antrenori n-au înțeles să se conformeze. Părăsindu-și locul fixat, ei s-au plimbat pe tușă, făcînd observații jucătorilor, protestînd în deciziile arbitrilor și avînd chiar atitudine nepotrivită față de spectatori. Pentru astfel de vini, constatate în ultimele etape de campionat B și C, Colegiul central al antrenorilor a sancționat recent cu sever avertisment pe antrenorii: T. Beța (Energia Sinaia), R. Ghiuritan (Locomotiva Gara de Nord), I. Unguroiu (Energia Iupești) și I. Lengheriu (Locomotiva Constanța). În același timp, Colegiul central a atras atenția tuturor antrenorilor din țară, de toate categoriile și de la toate echipele, că trebuie să respecte hotărârile Comisiei centrale și să păstreze pe teren o atitudine corectă, altfel orice abatere urmind să fie și mai aspru sancționată, cu retrogradare și chiar radiere.

Intervenția Colegiului central al antrenorilor este binevenită. Era necesar să li se reamintescă unor antrenori, — subiectivi, pătimași — și o dată cu ei tuturor celorlalți, că misiunea lor este cu totul alta decît aceea de a contribui la actele de disciplină ale jucătorilor, la înăsprirea atmosferei în jurul arbitrajului și la incitarea spectatorilor. Antrenorii au un important rol educativ în mișcarea noastră sportivă și exemplul personal constituie un important mijloc de educare. Cine nu înțelege acest lucru, se exclude. De asemenea antrenorii nu are nevoie sportul nostru.

ARBITRAJUL TREBUIE SĂ FIE ÎNTOTDEAUNA REGULAMENTAR!

Interpretarea justă n-o poate da însă decit pregătirea temeinică a arbitrilor

Ancheta deschisă de ziarul nostru în legătură cu cauzele arbitrajelor slabe din ultima vreme și a soluțiilor ce se impun, ia sfârșit cu rîndurile de față. De fapt, discuțiile, exprimarea punctelor de vedere, vor mai continua și este bine ca ele să continue pentru clarificarea noțiunii de arbitraj corect. Ele vor fi duse — desigur — în imediata vecinătate a terenurilor, dînd loc la comentarii „pe viu”, provocate de viitoarele întîlniri de volei. Sperăm ca concluziile lor să fie folositoare, rodnice.

Această speranță ne-o îndreptățește și suma concluziilor care pot fi trase — cu mici excepții — din răspunsurile solicitate de noi din partea unui activ larg de antrenori, jucători și bineînțeles... arbitri. Și, deși pare că e prematur, începem cu o concluzie: am fi foarte mulțumiți dacă aproape unanimitatea de păreri exprimate în coloanele „Sportului popular” s-ar reflecta și pe terenul de joc. Astfel, foarte ușor chiar, problema contradicțiilor în arbitraj ar fi rezolvată. Din nefericire, pe teren, nedumerirea, confuzia, mai domnesc încă.

REGULAMENTUL NU ȘI-A PIERDUT NICI O LITERĂ!

Arbitrii noștri trebuie să știe că recomandarea care li s-a dat pentru situațiile cu totul și cu totul speciale, nu trebuie să aștezte cu nimic aplicarea exactă și promptă a regulamentului, prin sancționarea tuturor infracțiunilor clare (reclindindu-ne în special la „duble” și „șinute”). Niciodată nu fi s-a dat o îndrumare contrară și desigur că ei n-au avut de unde să afle că regulamentul a fost schimbat! Dar, mulți dintre arbitri au folosit „linia nouă”, pentru un arbitraj „larg” care, chipurile, li s-ar fi dat, drept o scuză a reflexelor întîrziate în interpretare. A lipsei de antrenament și uneori chiar de competență. În aceste condițiuni, recomandarea care urmărea să permită dezvoltarea jocului din linia a doua în cadre strict regulamentare, să sprijine defensiva prin anumite îngăduințe la preluarea mingilor din poziții dificile, a fost de multe ori anapoda pusă în practică. Și, pe de altă parte, echipele au început să solicite circumstanțe atenuante pentru poziții perfect echilibrate, pentru mingi nedubioase.

Este bine să se rețină că nu trebuie să existe nici o îngăduință pentru preluările din serviciu. Serviciile, oricît de puternice, plasate sau... inedite ar fi, nu pot fi considerate situații dificile. De asemenea, intervențiile disperate, în extremis, din linia a doua, cu toată spectaculozitatea lor, nu intră nici ele în categoria amintită și în consecință „dublele” sau „șinutele” evidente efectuate cu această ocazie nu trebuie să înnoaie, prin dramatismul fazelor, inimile arbitrilor. Uneori, plonjoanele disperate

efectuate de jucătorii din linia a II-a sînt urmarea blocajului defectuos, a mobilității insuficiente sau a greșelii plasament pe teren. Deci, dacă nu le-ar fluiera, arbitrul ar trece cu vederea o suită de lipsuri de natură tehnică, tactică sau fizică a echipei care se apără, dezavantajînd implicit echipa ce se remarcă printr-un atac bun.

Mai grav este faptul că s-a extins această libertate de interpretare și îngăduință și asupra acțiunilor la fileu, unde se cere întotdeauna, o severitate maximă. Mai cu seamă să avem în vedere că aci, la fileu, greșelile arbitrilor pot da peste cap un meci...

PREGĂTIREA COMPLETA VA ALUNGA ULTIMELE CONFUZII

În concluzie, pentru nici una din greșelile clare nu trebuie să existe toleranță. Arbitrul va trece cu vederea numai preluările absolut dubioase, din poziții dezechilibrate și în special cînd sînt provocate de un atac foarte puternic. Pentru a putea drămuși și aprecia în mod just aceste situații speciale de joc, se înțelege că arbitrii noștri trebuie să se pregătească temeinic, continuu. De aceea, în fața colegiilor lor, arbitrii nu trebuie să considere suficiente ședințele teoretizante, lipsite de practică, oricîte ar fi ele. Este necesar ca ei să arbitreze cît mai mult, iar pentru antrenamentul lor ar fi credem foarte util să se organizeze meciuri fără public, la care arbitrii să discute amănunțit fazele neclare și care pot da loc la interpretări contradictorii. În plus, un deziderat permanent: cei ce conduc meciurile să fie recrutați din ce în ce mai mult din rîndul foștilor jucători cu experiență. Nu este, de exemplu, o întîmplare faptul că unul dintre arbitrii evidențiați în întrecerile campionatului orașene și regional București este un jucător: fostul internațional Nae Tănăsescu. În sfîrșit, considerăm că trebuie promovate cu mai multă hotărîre elementele tinere, neconsacrate, dar în același timp, pentru că meciurile de importanță trebuie să fie conduse de cei mai buni și cei mai în formă arbitri, socotim necesar ca programările să se fixeze numai de la etapa la etapă.

Nu putem încheia aceste rînduri fără a aminti necesitatea ca arbitrii noștri, în momentul exercitării funcției lor, să-și frîneze orice simpatie pentru vreuna din echipe și, totodată, ca entuziasmul public al meciurilor de volei să facă total ca — prin competență și atitudine — să usureze sarcina atît de dificilă uneori a celor ce conduc partidele. Aceasta, spre progresul voleiului nostru!

M. TUDORAN
N. MARDAN

Unele probleme de arbitraj și interpretarea „luptei libere” în box

Cu multe luni înainte de Olimpiada de la Melbourne, nenumărați gazetari de specialitate, judecători-arbitri și antrenori au dezbătut în coloanele ziarelor sau în revistele sportive din Europa unele probleme de arbitraj în box, comentînd pe larg concepția și sistemul de arbitraj din Europa, America și restul continentelor.

Se poate observa că arbitrajul de pe continentul african se apropie de arbitrajul europeanilor, ca o consecință a influenței directe a relațiilor pugilistice cu țările europene. Pe de altă parte, arbitrii din Asia și Australia suferă o influență a sistemului de arbitraj practicat în cele două Americi, ca urmare a relațiilor sportive directe.

Arbitrii, în general, și mai ales cei din țările unde există boxul profesional, au căpătat deprinderea de a lăsa ca lupta să se desfășoare într-o formă care să nu sufere prea multe intervenții. Ei intervin cu observațiile lor numai la abateri grave, ca loviturile cu capul, sub centură, țineri repetate și obstrucții. Ca o consecință a acestui fel de arbitraj, se produce traumatizarea sportivilor.

Dacă în Europa și Africa regulamentul a fost mai strict aplicat în ultimii ani, nu același lucru și în aceeași măsură se aplică în America de Sud și de Nord sau în Australia și Asia. Arbitrii de pe aceste continente lasă meciurile să se desfășoare prea „liber”, la discreția boxerilor, fapt care dăunează deseori integrității, sănătății acestora și chiar nivelului tehnic al întîlnirilor. Ei nu opresc cu hotărîre unele abateri cum ar fi loviturile cu dosul palmei, cu mînușa deschisă, sub centură, la rinichi sau la ceafă.

Pentru clarificarea acestor aspecte voi încerca să fac unele precizări. Interpretarea luptei libere în box presupune că în primul rînd cei doi boxeri să posede bine tehnica boxului și să cunoască perfect regulamentul, condiții fără de care nu pot da un randament satisfăcător în lupta lor sportivă.

În al doilea rînd, boxerii trebuie să aibă o dezvoltată educație a disciplinei, calitate care li va mobiliza la o atenție deosebită și continuă în timpul luptei, să dea ascultare fără șovăire comenzilor dictate de arbitrul de ring. Concomitent cu această atitudine a sportivilor, este necesar ca asistenții boxerilor să nu le dea instrucțiuni verbale în timpul luptei.

În al treilea rînd, trebuie să existe o perfectă coordonare a calităților morale și de voință ale sportivilor și pregătirea lor fizică generală și specială. Aceasta dă posibilitate boxerilor participanți în competiție să-și dozeze eforturile, să mențină ritmul luptei, să nu piardă coordonarea fizică cu cea tehnică. Aceste elemente îi vor duce în situația de a nu practica un box confuz, obstrucționist, epuizant — lipsuri care, toate la un loc — îi pot pune în situația de a încălca regulamentul.

În sfîrșit, rolul cel mai important în realizarea unei lupte libere și corecte în box, îl are arbitrul din ring, care trebuie să fie calm, atent, hotărît și obiectiv. Este necesar ca arbitrul să se orienteze prompt, iar atunci cînd constată o ușoară abatere, să atragă atenția celui care a comis-o, fără să oprească lupta.

Astfel, boxerul incunoscînt de greșeala comisă, se va strădui să nu o repete și lupta va continua normal fără intervențiile arbitrilor care împiedică uneori desfășurarea unor acțiuni concepute de unul din boxeri. În general este bine ca arbitrii să comunice sportivilor, unele greșeli mai importante, în perioadele cînd nu sînt angrenați în schimburi de lovituri. Numai în situații grave lupta trebuie să fie oprită pentru ca să se poată comunica natura abaterii și, eventual, sancționarea celui vinovat. Aceasta nu înseamnă că arbitrul va sta pasiv în timpul luptei și nu va interveni atunci cînd unul sau ambii boxeri repetă abaterile sau adaugă acestora altele mai grave. Avertismentul care se dă boxerilor are ca scop în primul rînd să ferască pe adversar de traumatisme și totodată să aducă pe cel în cauză pe linia unei activități regulamentare fără de care meciul nu poate să se desfășoare în condiții tehnice normale.

În concluzie, lupta liberă în box nu înseamnă o luptă obstrucționistă și plină de neregularități. De asemenea, nu înseamnă că arbitrul să intervină și să oprească lupta fără rost pentru mici greșeli sau pentru a face unele comunicări pe care le poate transmite în mers. Lupta se oprește numai în situația cînd boxerul persistă asupra abaterii sau cînd arbitrul îl sancționează. În acest sens trebuie înțeleasă lupta liberă în box și în acest sens trebuie să se desfășoare activitatea arbitrilor în ring.

I. GRUIA
arbitru internațional

Angelica Rozeanu și Ella Zeller invinse de... Marta Tompa!

Derbiul campionatului republican de tenis de masă feminin, Progresul F.B. — Progresul Cluj a luat sfîrșit cu victoria scontată, dar obținută în condiții foarte dificile, a formației bucureștene cu scorul de 3-2. **Cu aceasta, Progresul F. B. a cucerit din nou titlul de campioană națională.**

Derbiul de ieri a furnizat însă două din cele mai mari surprize înregistrate în ultimul timp în tenisul de masă autohton. **Clujeanca Marta Tompa a reușit să realizeze două victorii senzaționale în dauna Angelicîi Rozeanu cu 2-1 (19-21, 21-20, 20-15) și Ellei Zeller cu 2-0 (23-21, 21-15).** Marta Tompa își datorește aceste două victorii dîrzenei excepționale cu care a luptat și unei bune defensive. În schimb, atît Angelica Rozeanu cît și Ella Zeller deși nu și-au desconsiderat adversara, au jucat departe de posibilitățile unor jucătoare de talie mondială. Cele trei puncte ale Progresului F.B. au fost obținute de Angelica Rozeanu și Ella Zeller care au învins-o pe Maria Gavrilescu cu același scor: 2-0 și în partida de dublu, unde cuplul Rozeanu — Zeller a dispus cu 2-0 de perechea Tompa — Gavrilescu.

Întîlnirea masculină Progresul F.B. — Progresul Cluj a revenit primei echipe cu 9-0 (neprezentare).

Vă prezentăm „speranțele” noastre pentru „Turul Egiptului”

În primele zile ale lunii noiembrie, alergătorii A. Șelaru, Gh. Calcișcă, I. Braharu, C. Moiceanu, V. Dobrescu, C. Dumitru, V. Cobanescu, M. Voinea și A. Simion, care alcătuiesc lotul republican B, au început — sub îndrumarea antrenorului Al. Someșan, pregătirile pentru „Turul Egiptului”.

După cum se vede, din grupul de mai sus, lipsesc nume de rîsunet în ciclismul nostru. Faptul nu este de fel întîmplător, ci reprezintă noua orientare a forului central de ciclism, care — împreună cu colegiul de antrenori — a hotărît să fie experimentată, de data aceasta, formula participării numai cu elemente tinere, în plină ascensiune. Așa cum de altfel au făcut cu succes în ultima ediție a „Turului Egiptului” Polonia, R. D. Germană și alte țări.

Prin măsura luată, se urmărește să se dea posibilitatea dezvoltării și afirmării pe plan internațional și unui valoros mîunchi de tineri, lărgindu-se astfel efectivul nostru de cicliști fruntași.

Și pentru a-i cunoaște mai bine pe acești tineri, considerăm potrivit să vi-i prezentăm.

În fruntea plutonului de „speranțe” se situează incontestabil Aurel ȘELARU (Dinamo). Are 22 ani, s-a evidențiat în tabăra de tineret din 1953 și a activat apoi cu succes pe

velodrom. În ultimii doi ani, a realizat performanțe de seamă și la fond: victoria în „Cupa 7 Noiembrie” 1956, iar anul acesta a cîștigat „Circușul regiunii Stalin” și cursa „București-Sofia”, după ce, în ianuarie, se clasase pe locul XVII în „Turul Egiptului”. Alături de el, se situează un alt tânăr talentat, George CALCIȘCA (Dinamo) în vîrstă de 22 ani. Ciclist combativ, el a cîștigat „Cursa Scînteii” 1956, an în care s-a clasat pe locul IX în „Circușul R.P.R.”, iar anul acesta a terminat proba „București-Sofia” pe locul IV.

Instalatorul Ion BRAHARU (Voința), de 19 ani, fralt, dur, cu multă ambiție, este una din „marile speranțe”. A ocupat locul III în „Criteriul juniorilor” 1956, iar anul acesta locul VI în „Cursa Victoriei”, sîrșind „Turul Iugoslaviei” pe locul XI. Colegul său de colectiv, Constantin MOICEANU, este de asemenea un element de viitor. Are 20 de ani, rulează suplu, e curajos și excelează în etapele de plat. Dintre performanțele sale, notăm pe cele din 1957: al 19-lea în „Cursa Scînteii” și al 7-lea în „Cursa Munților”, după ce purtase „tricoul galben” cîteva etape. „Turul Iugoslaviei” nu l-a putut termina din pricina unei căzături grave, tocmai cînd se afla pe primele locuri în clasamentul general.

Alergător robust, energic, înzestrat cu multă dîrzenie, Vasile DOBRESCU (C.C.A.), în vîrstă de 22 de ani, cîștigător al ultimei etape din „Cursa Victoriei” 1957, completează lotul de frunte al „speranțelor”, fiind un excelent om de echipă. Un alt om de echipă, care s-a remarcat prin calitățile sale bătaioase și multă rezistență, este mecanicul Constantin DUMITRU, de la Progresul (în vîrstă de 23 ani), cîștigător al „Cupei regiunii București” 1957 și clasat pe locul VII în campionatul de fond din acest an.

În sfîrșit, Victor COHANCIUC, Marcel VOINEA și Arion SIMION, toți de la Voința, sînt alergători talentați care — la 18-19 ani — pe care îi au — s-au evidențiat categoric anul acesta în probe de amplasare, depășind confortabil o serie de cicliști cu vechi state de serviciu. Sînt tineri în plină dezvoltare, înzestrați cu certe posibilități și, mai ales, cu mult ambiție.

AUREL ȘELARU

Ținînd seama de elanul, combativitatea, curajul și dorința lor vie de progres, ca și de frumoasele rezultate obținute de către unii dintre ei, putem spune că este cazul să acordăm credit viitoarelor elemente de bază ale ciclismului nostru.

EMIL IENCEC

DINAMO BUCUREȘTI CONTINUA SERIA VICTORIILOR LA LUPTE

În campionatul republican pe echipe, Dinamo București a avut — așa cum de altfel nu era greu de prezăcut — din nou o sarcină ușoară. La Deva, înțoptoșii dinamoviști au învins cu 14-2 formațiile Energia din Cluj și Hunedoara și cu 16-9 Locomotiva Târnăvoara. Feroviarul timișorean a înțoptit cu 15-1 Energia Cluj și cu 11-5 Energia Hunedoara, iar această ultimă formație a învins Energia Cluj cu 10-6.

De remarcat înfrîngerea la puncte a lui Al. Ruzsi (Din.) de către țînarul I. Bobei (En. Cluj) și meciul egal reușit de I. Birz (E. Cl.) în compania maestrului sportului I. Crislic (L.T.).

„CUPA SFATULUI POPULAR AL CAPITALEI” LA BOX

Duminică a avut loc în sală uzinelor „Mao-Tze-dun” din Capitală cea de a doua reuniune de box din cadrul fazei a II-a a „Cupei Sfatului popular al Capitalei”. Cel mai atractiv meci l-au furnizat proaspelii campioni republicani pe anul 1957, la juniori — Oscar Sîl-

berman (Centrul școlar) și Cezar Preda (T.D.), în limitele categoriei semi-mijlocie. Ambii au practicat un box tehnic și au schimbat puternice lovituri. Mai decis, Sîlberman a cîștigat la puncte, s-au mai remarcat: Aurică Ștefan (Energia Clement Gotwald), St. Bejan (Energia Mao-Tze-dun), A. Moise (Locomotiva ICCF), Zaharia Grigore (Energia „Grigore” Preoteasa), P. Ioanțescu (T.D.), Florea Opresă (Centrul Școlar) și Iucencliu de 16 ani Vasile Matei de la Energia Semăntoara.

N. Tokacek — corespondent

Joi 21 noiembrie a.c. ora 18.30, tot în sala uzinelor „Mao-Tze-dun” din Capitală, va avea loc cea de a treia reuniune de box din cadrul fazei a II-a a „Cupei Sfatului popular al Capitalei”.

În program 13 meciuri. Printre alții vor evolua juniorii Radu Davidovici, Marius Ionescu, I. Leădatu, I. Manea și alții.

CAMPIONATUL DE RUGBI — CAT. B.

Duminică, s-au disputat în campionatul de rugbi meciuri și în cadrul categoriei B. Iată rezultatele cu care s-au soldat aceste partide: BUCUREȘTI: Energia Mine — Dinamo II 14-0 (8-0); Energia M.T.D.—Progresul Sibiu 3-0 (0-0); Progresul I.A.S. — Energia Lupeni 14-3 (11-0); PLOEȘTI: Energia — Știința Iasi 6-0 (3-0) surpriza etapei(!); BIRLAD: Energia — Știința Galați 3-3 (3-0); BRAILA: Energia T.U.G. — Progresul Tecuci 3-8 (3-3); CLUJ: Știința — Energia Hunedoara 13-3 (10-0); CONSTANTA: Energia — Știința I.M.F. 5-12 (5-6).

ION BRAHARU

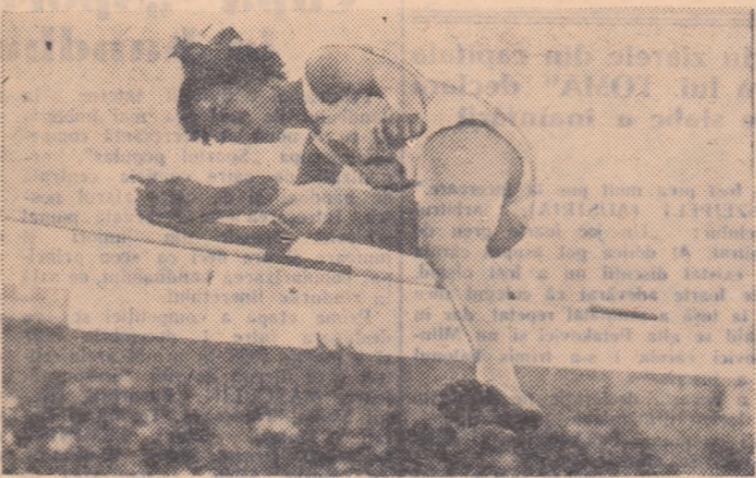
TSEN FUN-IUN prima atletă chineză care stabilește un record mondial

Niciodată nu s-a vorbit atât de mult despre proba de săritură în înălțime la femei, ca în această toamnă. Cu câteva săptămâni în urmă, la București, Iolanda Balas și recucerea recordul pierdut la Olimpiadă, adăugându-și numele alături de acela al americancei Mildred Mac Daniel pe tabela celor mai bune performere din lume. Ne aducem aminte că știrea a produs senzație printre specialiștii din occident. La multe din posturile de radio apusene, emisiunea de sport și-a întrerupt cursul normal pentru a face loc știrii recordului mondial, egalat la București.

Duminică seara, microfoanele posturilor de radio au vorbit iarăși despre recordul mondial la înălțime. Știrile veneau din nou din răsărit, dar de data aceasta ele porniseră mult mai departe, tocmai din Pekin. În aceeași zi, în capitala R.P. Chineze, tinăra atletă Tsen Fun-iun a reușit să adauge recordului mondial încă un centimetru, trecind ștacheta înălțată la 1,77 m.

Evident, pentru occidentali și această știre poate fi trecută în categoria senzaționalului. Mai ales că de Tsen Fun-iun n-a auzit mai nimeni vorbindu-se pînă în acest an. Pentru noi, însă, cei care am văzut-o evoluind pe stadionul Republicii, dar mai ales i-am urmărit graficul de performanțe în continuă creștere, asta aceasta era aproape așteptată. Tsen Fun-iun dovedise grăitor că se poate apropia de acel 1,80 m care a devenit un ideal al săritoarelor în înălțime, acel „zid” care — exprimat în alte cifre — stărnește emulația atleților în altele alte probe de pe stadion. Poate că nu ne-am fi așteptat totuși ca ea să reușească un record mondial chiar în cursul acestui an. L-am fi presupus pentru anul următor, mai ales că sezonul actual era practic încheiat. Tsen Fun-iun a avut însă o șansă neașteptată în aceea că în îndepărtata Chină timpul frumos a durat mai mult ca altădată în acest sfîrșit de toamnă. Pe stadionul din Pekin a dominat adevărată vreme de vară, duminică, atunci cînd ea s-a hotărît să încerce marea ei performanță.

Imprejurările în care a fost obținut recordul sînt desigur interesante. Tsen Fun-iun a început să sară la 1,66. Ștacheta a fost ridicată apoi succesiv la: 1,60 — 1,64 — 1,68 — 1,72. De fiecare dată, atleta chineză a trecut înălțimea din prima încercare. Poate că și aceasta a hotărît-o ca să continue direct cu 5 cm în plus, la înălțimea record 1,77 m. La prima încercare, ștacheta este dobîrnată. Urmează însă o a doua și

Iată-o pe Tsen Fun-iun în plină săritură, cu ocazia participării la cea de a X-a ediție a campionatelor internaționale ale R.P.R., pe stadionul Republicii.

(Foto: L. TIBOR)

Tsen Fun-iun reușește să treacă ștacheta extrem de sigur, absolut „curat”. Nou record mondial!

Pe tabela celor mai bune performanțe din lume la săritura în înălțime se află acum pentru prima oară în frunte numele Tsen Fun-iun și R. P. Chineză. Este, de fapt, pentru prima oară în istoria atletismului și a sportului în general, că o femeie chineză obține un record mondial. Tinăra mișcătoare sportivă din R.P. Chineză a primit de la Tsen Fun-iun un minunat dar!

La cei 20 de ani ai săi, Tsen Fun-iun este o mare speranță a atletismului mondial. Este pentru a șaptea oară în acest sezon că ea își îmbunătățește performanța, urcînd succesiv recordul țării sale la înălțime: 1,63 — 1,65 — 1,72 — 1,73 — 1,74 — 1,75. Tsen Fun-iun sare cu stilul „dublă scarfecă”, același care i-a adus și Iolande Balas succesele de pînă acum.

Frește, la succesele tinerei atlete chineze și-a dat din plin contribuția

și antrenorul ei, Huan-Czin. El este absolvent al Institutului de cultură fizică din Moscova. Studiind în capitala Uniunii Sovietice, el a avut prilejul să urmărească tehnica atleților sovietici, care astăzi dețin supremația în lume la proba masculină de săritură în înălțime. Iată că învățămintele căpătate de la prietenii dau astăzi roade. Tsen Fun-iun a dovedit-o cu prisosință, trecînd acum în fruntea săritoarelor în înălțime din întreaga lume.

Recordul atletei chineze nu constituie decât o etapă în istoria acestei probe. Recordurile sînt făcute ca să fie bătute. Tsen Fun-iun este capabilă de performanțe și mai mari. Dar și rivalele ei principale — dintre care Iolanda Balas și sovietica Taisia Cencik au dovedit recent că sînt în sensibil progres — vor avea un cuvînt greu de spus în sezonul viitor. Lupta pentru supremația în proba de săritură în înălțime femeii se anunță și de aci încolo extrem de interesantă!

Așteptînd partida cu România de la 15 decembrie

Echipa de rugby a Franței a intrat în stadiul pregătirilor finale

A învinge cu 8-0 echipa de rugby a Londrei este o ispravă cu care puține formații s-ar putea lăuda! Citiții bucureșteni care au văzut evoluînd, la 5 mai, la București redunda echipa a Londrei — cu Williams, Simmonds, Inglis, Raffle și excepționalul Jeeps — vor înțelege prea bine aceasta.

Și iată toluși că această formație a fost întrecută recent la Paris de selecționata capitalei franceze, după un meci care avea pentru gazde o importanță semnificativă: începutul pregătirilor în vederea selecționării jucătorilor parizieni în naționala Franței, pentru care sezonul internațional se va deschide la 15 decembrie, cu ocazia partidei cu România.

Parisul a jucat în următoarea formație: Vannier — Rebutent, Stener, Vignes, Marquesuzaa — Haget, Pellane — Moncla, Crauste, Brun — Hoche, Frémeaux — Garoche, Courault, Paillasa. Londonizeii — care plecau mari favoriți — prin faptul că prezentau o excepțională linie de trei sferturi condusă de „cuplul” Baker-Jeeps erau decizi să răscumpere înfrîngerea suferită cu un an înainte tot la Paris, cu 16-8. Și cu toate acestea victoria nu le-a suris, ba mai mult, francezii au învins categoric, beneficiind de următoarele „atauri”: forța lui Brun și Crauste, talentul ofensiv al lui Stener, Vignes și Marquesuzaa și în fine, excepționalele loviturile de picior ale lui Vannier (desigur că de ele își vor aminti și spectatoarii bucureșteni încă multe vreme).

Dar să vedem mai bine ce au urmărit selecționerii francezi în această partidă? Ei au vrut să vadă în primul rînd, dacă jucătorul de linia a doua Hoche, actualmente ieșit din formă, va fi în măsură să figureze în echipa care va întîlni România. Dacă Crauste și Brun pot pretinde a figura în „XV-le” Franței. Dacă Stener a redevenit centrul „visat”, de altădată. Și dacă, în fine, Vignes este într-o formă de internațional. Se pare că la toate aceste întrebări meciul Paris-Londra a dat răspunsuri afirmative.

Paralel cu acest joc francezii s-au pregătit pe mai multe fronturi în această zi de 11 noiembrie. A fost ultima zi „internațională” înaintea partidei cu România și a „Turneului celor 5 națiuni”, în care echipa Franței va debuta la 11 ianuarie la Murrayfield cu ocazia partidei cu Scoția. Și parizienii, ca și românii de altfel, mai au de rezolvat câteva necunoscute: un pilier dreapta, o linia a doua,

aripile liniei a treia, un mijlocas la grîmadă etc. Sînt probleme dificile. Pentru soluționarea lor s-au desfășurat (în afară de jocul Paris-Londra) și întîlnirile Pyrenées-Enseignants (echipa prof. de educ. fizică) la Toulouse — Pau-Sel, Armatei, la Pau, Franța A-Franța B, la Limoges.

Au fost încercați cu acest prilej mulți internaționali, lipsind doar ciți-

Din țările care construiesc SOCIALISMUL

CICLIȘTII POLONEZI AU INCEPUT PREGĂTIRILE ÎN VEDEREA „CURSEI PACII”

Cu toate că pînă la cea de a XI-a ediție a tradiționalei competiții cicliste „Cursa Păcii” ne mai despart aproape 5 luni, federația de specialitate din Polonia a început pregătirile în vederea marii întreceri. În funcția de antrenor principal al lotului polonez a fost numit Tropiczynski care este secundat de Nowaczek, Mochalak și Kapiak. A fost elaborat deja un plan amănunțit de pregătire. În prima fază a fost fixat un lot de 30 cicliști care vor începe antrenamentele de la 1 decembrie a. c. În perioada 7—31 ianuarie 1958 ei se vor pregăti în tabăra de la Zielona Gora, urmînd ca după câteva concursuri de selecție să fie ales un lot de 12 cicliști.

Aceștia din urmă vor pleca în Italia unde între 10-28 februarie 1958 vor absolvi o nouă etapă de antrenament în compania unor cicliști italieni. Inițial, cicliștii polonezi trebuiau să ia startul în „Turul Egiptului” dar pînă la urmă au renunțat și nu vor mai concura la actuala ediție. La reîntoarcerea din Italia, cei 12 cicliști vor participa la numeroase curse și concursuri de verificare, urmînd ca apoi să se aleagă cei 6 cicliști care vor alcătui echipa Poloniei. Un semn de întrebare îl constituie participarea ciclistului Krolak. De la data cînd a fost suspendat el n-a mai concurat la nici o competiție ciclistă și nu a mai cerut forului de specialitate să fie inclus în lotul reprezentativ.

O NOUA SALA DE SPORT LA PRAGA

Conducerea asociației Ruda Hvezda a luat mai de mult hotărîrea de a pune la dispoziția membrilor săi o

sală modernă de sport. Pe terenurile din cartierul Stromovka, proprietatea asociației, au început lucrările de construcție a noii săli de sport.

Sala va avea printre altele și o pistă de atletism de 90 metri cu 6 culoare. Aici vor putea avea loc concursuri normale la probele de 60 m. plat și 60 m. garduri. În mijlocul sălii va fi amenajat un teren pe care se vor putea desfășura jocuri de tenis, baschet și volei.

În afara sălilor vor mai putea concura în cele mai bune condiții săritorii în lungime, în înălțime și cu prăjina, urmează să se desfășoare probele de triplu salt, aruncarea greutății, suliței și discului, în sală existînd o plasă specială de protecție.

Lucrările începute în luna august a. c. vor fi terminate la sfîrșitul lui decembrie.

A X-A ANIVERSARE A PATINOARULUI DIN OSTRAVA

La 28 octombrie 1947 a fost inaugurat la Ostrava în „inima de oțel” a Cehoslovaciei un mare stadion de iarnă. Această construcție a avut o mare însemnătate în viața sportivă a orașului și a întregii regiuni. În afara meciurilor de hochei, a concursurilor de patinaj artistic pe gheață de beton al stadionului s-au disputat numeroase întreceri interne și internaționale la gimnastică, volei, baschet, box, tenis etc. În urmă cu doi ani stadionul a fost complet acoperit astfel că și-a prelungit activitatea și în timpul iernii. Numai în sezonul sportiv 1956—1957 pe gheața stadionului au patinat 152.952 de tineri și tinere. Datorită acestei construcții au crescut numeroși sportivi care au făcut parte din reprezentativa de hochei a țării cum ar fi, mai eștri sportivii Blazek, Stanka Seiml, Kašper, Vlach, Mavrat și Grabovsky.

Anul acesta, cu prilejul jubileului de 10 ani, stadionul din Ostrava a fost reamenajat. Capacitatea sa a fost mărită la 16.000 locuri iar acoperișul a devenit pliant asigurîndu-se o mai bună aerisire. Anul acesta au fost terminate și lucrările de amenajare a tribunei cu fotolii, care are o capacitate totală de 3.000 locuri.

O echipă necunoscută anul trecut...

Whitby Dunlops va reprezenta Canada la campionatele mondiale de hochei din 1958

Data inaugurării campionatelor mondiale de hochei pe gheață se apropie... La 28 februarie 1958 cele mai bune echipe din lume vor începe întrecerea pe gheața stadionului Iordal Amfi din Oslo. Fără îndoială că pe noi ne interesează în primul rînd posibilitățile echipelor care fac parte din grupa „celor 5 mari” adică: Uniunea Sovietică, Suedia, Cehoslovacia, S.U.A. și Canada.

Dacă echipele europene sînt îndebștate cunoscute, un punct de întrebare îl constituie în fiecare an mai ales echipa Canadei care de fiecare dată prezintă o formație nouă. Și dacă reprezentativele europene nu au fost încă alcătuite, acest lucru urmînd să se facă cu puțin înainte de începerea campionatelor, în Canada, în schimb, „zarurile” au fost aruncate de pe acum. Tricoul alb cu frunza de pălin și va îmbrăcat de echipa Whitby Dunlops care în actualul sezon a cîștigat în mod surprinzător „Cupa Allan”, cea mai mare competiție amatoare din Canada.

Primii care vor încruși crosesele cu campionii canadieni sînt hocheiștii sovietici, care, înaintea turneului de la Stockholm vor întreprinde un turneu în Canada, întîlnind — printre altele și formația din Whitby. Ni se pare deci interesant să vă furnizăm cîteva date despre această echipă.

Un lucru foarte bizar. Cele mai bune echipe canadiene nu trebuie căutate în marile localități, ci în micile orașe de provincie. La fel ca și orașelul Kitchener (a cărui echipă Kitchener Waterloo Dutchmen a reprezentat Canada la penultima ediție a campionatelor) și Whitby este o localitate mică, avînd 7267 de locuitori, care pînă nu de mult nici n-a avut un club de hochei pe gheață. Cine vroia

să joace hochei trebuia să se deplaseze în orașul Ontario. Apoi într-o zi, poate să fie șase sau șapte ani de atunci, un tinăr funcionar al societății de construcții „Dunlops”, Wren Blair, a avut ideea de a întîlni o echipă. În felul acesta a luat naștere clubul Whitby Dunlops, a cărui echipă juca în categoria a II-a fără a avea pretenții de a participa la campionatul țării.

Totuși, într-una din zilele iernii anului 1956 hocheiștii de la Whitby Dunlops au învins pe Kitchener-Waterloo Dutchmen cu scorul de 4—3, cîștigînd în felul acesta campionatul regiunii Ontario. Anul acesta echipa Whitby Dunlops a participat pentru prima oară la campionatul Canadei. Lupta era cu atât mai interesantă cu cît participa la întrecere, hors-concours și echipa americană Seattle Washington. Închipuiți-vă ce frică aveau suporterii echipelor canadiene ca nu cumva campionatul să fie cîștigat de americani. Dacă n-ar fi fost whitby

Dunlops poate că s-ar fi întîlnit aceasta. Dar Whitby a învins și în onoarea Canadei a fost salvată. Astfel s-a hotărît ca echipa cîștigătoare să reprezinte Canada la campionatele mondiale din anul 1958.

Vor face depășirea 13 jucători în frunte cu cel mai bun om al echipei, portarul John Henderson, care are o înălțime de... 2 metri și cântărește 100 kgr. Specialiștii declară că este cel mai bun portar pe care l-au avut Canada. Echipa va fi întărită cu 4 jucători din alte cluburi.

Ei urmează să susțină cîteva meciuri de acomodare în Europa. Altfel, jucătorii canadieni vor susține 3 întîlniri în Anglia, una în Scoția, 5 în Suedia și una sau două la Oslo. După terminarea campionatelor vor juca în R.F.G. un meci cu echipa canadiană a forțelor de ocupație. Ei ar dori să mai joace la Varșovia și Praga. De altfel, președintele federației europene de hochei, W. F. Aherne, duce tratative pentru ultimele două orașe.

Hocheiștii echipei Whitby Dunlops, după cucerirea campionatului Canadei.

VARIETĂȚI

Un 11 m. puțin obișnuit...

O întîmplare puțin obișnuită s-a petrecut la un meci de fotbal desfășurat la München. Arbitrul a dictat o lovitură de 11 m. împotriva formației Eichelberg. Centrul înaintea al echipei Kummacker a bătut lovitură, dar portarul lui Eichelberg a apărut excelent, respingînd mingea cu mîna. A făcut apoi un salt, a prins mingea și după ce a bătut-o de pămînt a șutat-o puternic înainte. A jutată de vînt mingea a făcut o traecție de-a lungul întregului teren, intrînd în... poarta formației Kummacker, care cu cîteva clipe mai înainte ratase penaltyul — gol valabil!

Un suporter credincios

După exemplul unor ziare engleze, cotidianul suedez „Aftonbladet” a întreprins o anchetă intitulată „cel mai bun suporter din Suedia”. Ca urmare la redacție au sosit o serie de scrisori în care se arată „eroismul” sau „atașamentul” unor suporteri pentru echipa lor favorită. Se pare că cele mai mari șanse de a cîștiga concursul le are unul din admiratorii echipei de fotbal A.I.K. — care activează în prima divizie a campionatului. Suporterul echipei A.I.K., în semn de admirație pentru echipa sa favorită și-a botezat cei patru copii cu pronume formate din inițialele clubului A.I.K. Primul copil: Alf-Ingvar-Kenny; al doilea copil: Aneta-Ingvar-Karina; al treilea copil: Alexandr-Isidor-Krister și în sfîrșit al patrulea copil: Anders-Isidor-Knut. Așa suporteri mai rar...!

O înaintare... internațională

În campionatul italian, după cum se știe, pe primul loc se află echipa Juventus. Interesant de remarcat că înaintarea acestei echipe este formată din argentinianul Sivori, suedezul Hamrin, englezul John Charles și... italianii Boniperti (căpitanul echipei naționale) și Stivanelli.

ECOURILE jocului de la BELGRAD

▲ O victorie iugoslavă pe deplin meritată ▲ Ce scriu ziarele din capitala iugoslaviei ▲ „Am toată considerația pentru bravura lui TOMA” declară BEARA ▲ Unanimitate asupra comportării foarte slabe a înaintării echipei romine

BELGRAD 18 (prin telefon de la trimisul nostru). — Acum, la aproape 24 de ore după terminarea meciului dintre reprezentativele de fotbal ale Iugoslaviei și României, în centrul atenției au trecut declarațiile „eroilor” și comentariile presei. În general ele subliniază superioritatea fotbalistilor iugoslavi. Așa cum am arătat și în cronică, echipa iugoslaviei a fost mai bună, ne-a domi-

acel meci cinstit, nu au făcut un sistem de apărare beton pentru a menține avantajul de un punct pe care îl aveau. Este adevărat că ei nu și-au concentrat toate forțele pentru atac dar atunci când mingea a trecut în jumătatea de teren a noastră întreaga înaintare intra în acțiune și uneori chiar și mijlocașul dreapta. Zavada II face parte dintre fundașii de elită ai Europei, Căli-

am fost prea mult pus la încercare.” SZEIPELT (AUSTRIA), arbitrul meciului: „Un joc foarte greu de arbitrat. Al doilea gol asupra căruia au existat discuții nu a fost ofsaid. Este foarte adevărat că colegul meu de la tușă a semnalat repetat, dar în ofsaid se afla Petakovići și nu Milutinovići căruia i s-a trimis balonul și a înscris.”

La această declarație ne permitem să facem următoarele precizări:

a) nu numai Petakovići ci și Milutinovići se afla în ofsaid;

b) așa cum „scrie la carte” poziția de ofsaid se judecă după momentul pasei și nu după poziția jucătorului în clipa când a primit balonul. Cum a putut deci arbitrul Szeipelt să anticipeze CUI II VA FI ADRESAT BALONUL? Fiindcă asupra unui lucru toată lumea este de acord. Semnalizarea arbitrilor de tușă a fost corectă, promptă și reală atrăgând atenția asupra unei poziții flagrante de ofsaid pe care arbitrul de centru A TRECIUT-O CU VEDEREA.

RADU URZICEANU

Toma oprește un nou atac iugoslav, respingând balonul cu pumnul sub privirile lui Zebeț (dreapta). Pe primul plan, Panait (nr. 3) și Neacsu (nr. 4) urmăresc cu atenție și grijă

(Telefoto Agerpres)

naț, a meritat indiscutabil victoria. Marca învătătură a partidei trebuie să înmăne necesitatea de a ajunge la tehnica superioară a fotbalistilor iugoslavi. Nu este însă mai puțin adevărat că echipa noastră a prestat un joc sub așteptări, atacul fiind — o repet — de nerecunoscut. Iată a cum spicuiră din presă și declarații:

ZIARUL „POLITIKA” scrie: „România a fost un adversar puternic. Apărarea lor a luptat exemplar însă apărându-te 90 de minute nu poți leși învingător. Echipa României a fost mult handicapată de faptul că portarul ei s-a rănit serios la mijlocul primei reprize.”

ZIARUL „BORBA” sub semnătura fostului internațional LOVRICI scrie: „Din punct de vedere tactic românii au jucat bine. Ceea ce am apreciat la ei este că nu au făcut un joc închis, strict de apărare. Dacă nu au atacat motivul este că nu li s-a dat ocazia. În acest joc oaspeții au fost considerabil în urma echipei iugoslave. Cei mai buni jucători romini au fost Bone, Neacsu, Zavada II dar o impresie deosebită mi-a lăsat Neacsu. Arbitrul Szeipelt a ținut jocul în mână dar a făcut greșeli inadmisibile pentru un arbitru de asemenea talie.”

ZIARUL DE SPECIALITATE „SPORT”: „Înaintarea romină ne-a apărut ca o armată risipită, în ciuda faptului că Pelschowski și-a asumat rolul de dirijor. Românii au jucat

noiu și Bone alcătuiesc o solidă linie de mijlocași. Atacul a fost foarte slab.”

Și, în continuare, declarații. EMERICH VOGL: „Iugoslavii au făcut un meci excelent. Au învins pe merit. MILUTINOVICI a fost cel mai bun de pe teren. Sint nemulțumit de comportarea echipei noastre, în special a atacului, care a jucat extrem de slab, cu mult sub posibilitățile lui. Am fost handicapați de rănirea lui Toma, în repriza întâia. Nu pot fi de acord cu unele decizii ale arbitrilor, total eronate și totdeauna defavorabile nouă.”

ING. MILOȘEVICI, antrenor al echipei iugoslaviei: „Rezultatul este real. A fost o luptă supraomenească de ambele părți. Astfel de meciuri nu se pot câștiga de cit luptând fără răgaz 90 de minute. Jocul n-a fost la înălțimea tehnicii ambelor echipe din motive obiective: miza mare și nervozitatea. Echipa romină a avut cei mai buni oameni în mijlocași și fundași. Linia de atac a fost însă surprinzător de slabă.”

BEARA: „Românii joacă un fotbal bun și știu ce vor. Astăzi au avut însă o teamă prea mare de importanța jocului și nu s-au mișcat în largul lor. Toma a fost serios accidentat și am toată considerația pentru gestul lui — adevărată bravură — de a nu-și părăsi echipa. Și eu am fost lovit la picior, dar am putut continua jocul mai ales că nu

O CUPĂ A CAMPIONILOR EUROPENI LA POLO FĂRĂ ECHIPELE DIN RĂSĂRIT E SORTITĂ EȘECULUI

„În era ionosferică, fotbalul a ieșit de mai multe sezoane din frontierele sale pentru a respira un aer nou”, constată cu egală gelozie și amărăciune un animator al echipei campioane de polo pe apă a Franței: E. N. Tourcoing. „Noi, care am stagnat aștia ani — continuă dl. Desbouvries, conștient de nivelul scăzut al polo-ului francez — pentru ce n-am putea face la fel?”

De aici s-a născut ideea, care și-a găsit ecou în ziarul „L'Equipe” din 22 octombrie, de a se organiza pentru anul 1958 o „cupă a campionilor europeni”. Până aici toate în regulă. Mai departe, însă, dl. Desbouvries restrânge sfera de participare la această competiție numai la campioanele Belgiei, Olandei, Germaniei occidentale și bineînțeles, Franței. Deși numai în fază de proiect, eforturile organizatorilor le socotim sortite eșecului. Cum ar putea progresa — devine firească întrebarea — jucătorii de polo francezi numai din contactul cu echipele Belgiei și Olandei de care, după părerea noastră, nu sînt despărțite de nici o clasă. N-a trecut prea multă vreme de cînd dl. Planjen conducătorul naționalei olandeze, prezent la turneul dotat cu „Cupa București”

ne declara: „Ne-am grăbit să dăm curs invitației dvs. De mult timp dorim un contact cu polo-ul răsăritean, fără discuție cu multe clase superioare celui apăsător”. În sprijinul acestor afirmații vin în primul rînd rezultatele care au încheiat ultimele mari turnee de polo pe apă. Viitorul, după cum lasă să se înțeleagă întrecerea reprezentativelor de tineret din cadrul „Cupei București”, va aparține tot răsăritului. Am socotit oportună intervenția noastră acum, cînd o primă confruntare in-

tre echipele campioane a 3 țări (Ungaria, U.R.S.S., România) abia s-a încheiat. Desăvîrșitul succes înregistrat pe plan tehnic ne îndreptățește să pledăm și noi în favoarea organizării unei „Cupe a campionilor europeni” — sistem eliminativ (ca la fotbal) — cu participarea tuturor țărilor. Pînă în luna aprilie, cînd proiectul pornit din orașul Tourcoing urmează să fie tradus în fapt, Liga Europeană de Natație are tot timpul să mediteze...

G. N.

De ce numai trei echipe la turneul internațional de polo din Capitală?

Intrebarea am pus-o imediat ce am aflat că la turneu nu vor participa decît trei echipe și nu patru, cum se anunțase inițial. Ni s-a răspuns că alcătuirea unei selecționate (Știința, Progresul sau de tineret) nu este posibilă deoarece jucătorii și-au întreprins antrenamentele imediat după încheierea campionatului național și că deci nu pot prezenta garanția formării unei echipe care să ne reprezinte cu cinste. Argumentele s-au dovedit însă lipsite de valabilitate, deoarece:

— la terminarea unui campionat jucătorii nu și-au întrerupt antrenamentele, ci scad treptat intensitatea lor

— în deschiderea partidelor internaționale am văzut evoluind selecționata asociației Progresul, care se află în preajma unui turneu în R. D. Germană și care ar fi putut folosi meciurile drept cel mai bun mijloc de pregătire, selecție și verificare.

— adversarele Progresului au fost echipe alcătuite din jucători de valoare (C. Marinescu, Chirvăsuță, Zane) care împreună cu rezervele de la Dinamo (Biro, Cociuban) și cu unii jucători aflați în... tribune (Patrichi, Iosim, Novac, Marchișiu etc) puteau alcătui o echipă redutabilă.

Din păcate însă, au jucat numai trei echipe. Spre regretul spectatorilor și în paguba jucătorilor...

D. ST.

Echipa de polo Dinamo Moscova, văzută de Neagu Rădulescu. De la stînga: Mșvenuradze, Maljev, Karmanov, Slepîn, Novikov și Rijak.

DE PESTE HOTARE

CAMPIONATUL MONDIAL FEMININ
● În orașul Krakowia se desfășoară turneul zonal de șah pentru campionatul mondial feminin. După două runde în clasament conduce Kertész (R. P. Ungară) cu 2 puncte, urmată de Pogorević (R. P. Bosniană), Azenova (R. P. Bulgaria) și Altrichter (R. D. Germană) cu câte 1½ puncte fiecare.

(Agerpres)

VITTOARELE CAMPIONATE EUROPENE DE LAUSANNE 1958

BOX
● Comitetul executiv al Federației Internaționale de box amator, întrunit la Monte Carlo, a hotărât ca vittoarele campionate europene de box amator să se desfășoare în 1959 în orașul Lausanne (Elveția). Congresul general al Federației va avea loc în octombrie 1958 la Leipzig (R. D. Germană).

MECIURILE INTERNAȚIONALE DE FOTBAL DE MIINE

În „Cupa campionilor europeni” se vor desfășura miine mai multe meciuri. La Aue, are loc întîlnirea dintre Wismut Karl Marx Stadt (R.D. Germană) și Ajax (Amsterdam). Tot miine, în cadrul aceluiași competiții, la Manchester, echipa locală Manchester United va întîlni formația cehoslovacă Dukla Praga. La Geneva, echipa elvețiană Young-Boys (Bern) va întîlni formația maghiară Vacas Budapest.

În meci amical, miine la Hanovra, echipa R.F. Germană va întîlni reprezentativa Suediei. În vederea acestei

partide, campioni mondiali au alcătuit un lot format din următorii jucători: Sawitaki, Herkenrath (portari), K. Schmidt, Stollenwerk, Erhardt Eckel (fundași), Mal, Schäffer, Simanik (mijlocași), Peters, Alf Schmidt, Kelbassa, Šoyka, H. Schäffer, Oslarczik. De menționat că din acest lot numai Herkenrath, Mal, Eckel și H. Schäffer au făcut parte din echipa care a câștigat în 1954 la Berna titlul de campion mondial. Trei dintre jucători aparțin formației Borussia Dortmund: Peters, Alf Schmidt și Kelbassa.

Hotăriri proamericane ale unui comitet „mondial” de box

Învîgînd pe Ray Sugar Robinson, Carmen Basilio a devenit campion mondial al categoriei mijlocii. Conform regulamentului a rămas însă vacant titlul de campion mondial la categoria semimijlocie deținut de Basilio. După multe amînări și discuții comisia „mondială” (cu sediul în S.U.A.) a decis organizarea unui turneu eliminativ care să desemneze pe viitorul campion al semimijlociilor. Mare a fost surprinderea europenilor că această comisie „mon-

dială” nu a găsit de cuviință să desemneze pentru turneu nici un reprezentant al Europei.

În această privință comentariul publicat de ziarul „Corriere dello Sport” din Roma ne scutește de... comentarii: „Înțelegem supărarea d-lui Gremaux (n.n. președintele federației franceze, care și-a exprimat nedumerirea față de această decizie arbitrară) dar nu și surprinderea sa. Americanii continuă să-și facă inte-

NOTE EXTERNE

relese, nesinchisindu-se de boxerii europeni și conducătorii lor.

Atunci cînd a fost constituit comitetul mondial, am spus clar și răspicat că noul organism nu reprezenta decît un paleativ. Excluderea din turneul eliminativ al boxerilor europeni confirmă din nou inutilitatea comitetului. În Statele Unite contează doar dolarul; altceva nu are importanță, iar protestele nu ajută cu nimic.

Mai clar decît așa nici că se poate.

CAMPIONATUL MONDIAL DE FOTBAL

12 echipe pretind să joace împotriva Israelului...

După cum se știe, Federația Internațională de Fotbal a luat recent hotărîrea ca echipa Israelului, care urma să se califice în finala campionatului mondial de fotbal fără ca să fi susținut vreun meci în prealabil, să dispute un meci tur-retur cu una din cele 9 echipe clasate pe locul 2 în grupele europene.

Această știre a provocat nemulțumiri în rîndul federațiilor de specialitate din America de Sud. De curînd, federația de fotbal din Argentina a trimis o adresă F.I.F.A. prin care protestează împotriva acestei hotărîri și propune ca în numărul echipelor care vor participa la tragerea la sorți să fie incluse și echipele clasate pe locul secund în grupele Americi de Sud.

În cazul cînd această cerere va fi rezolvată în mod favorabil, numărul echipelor cărora li se acordă șansa de a juca cu echipa Israelului ar fi de 12.

Iată că de unde nu se găsea adversar pentru Israel, acum este o adevărată... abundență.